

Kıbrıs'ta



A. K. -

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

EYLÜL 2001, Yıl 5 Sayı: 65 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 1 stg. (Onbeş günde bir yayınlanır)

SAVAŞ



VAR MI LAN
AMERİKA'YA
YAN BAKAN?

Ya barbarlık

Ya sosyalizm

Başka yol yok!

Sayfa 2

AMERİKA VE TERÖRİZM

Vahşet ve Mazlum Amerika

11 Eylül 2001...

Amerika'nın New York kentinde bulunan "Dünya Ticaret Merkezi"nin "ikiz kuleleri" kısa aralarla uğradıkları saldırılarla yerlebir oldular.

Yerlebir olan sadece "ikiz kuleler" değildi; onlar Amerikan sermayesinin, hatta dünya sermayesinin ihtişam ve "dokunulmazlığının" simgeleriydiler, işte kulelerle birlikte yerlebir olan bu ihtişam ve "dokunulmazlık"ı aynı zamanda.

Sayıları 19 olarak açıklanan Mısır, Sudan ve Birleşik Arab Emirlikleri uyruklu bir grup eylemci, iç hat seferi yapmakta olan dört yolcu uçağını "bıçak" zoruyla kaçırması, ikisini "Dünya Ticaret Merkezi"nin "ikiz kuleleri"ne, birini Amerikan Savunma Bakanlığı (Pentagon) üzerine düşürmüşlerdir. Dördüncü uçak ise, rehin alınan yolcu ve mürettebatın karşı koymasından dolayı kontrolünden çıkıp Pittsburgh yakınlarında ormanlık bir bölgeye düşmüştür.

Henüz kesin rakam belli olmamasına karşın, kayıpların onbin dolaylarında olması bekleniyor.

Onbin insan... Yolcu... İtfaiyeci ve kurtarma birimi mensubu... Kulelerde çalışan binlerce garson, memur ve işçi...

Yani; emperyalizmin dünya halklarına dayattığı baskının, uyguladığı vahşetin direk sorumlusu olmayan onbin insan...

Bir anda, ne olduğunu anlayamadan feci bir şekilde ölen onbin insan...

Bu, kelimenin tam anlamıyla bir vahşettir. İnsanoğluna karşı işlenmiş bir vahşet...

Bu, insanoğluna karşı işlenmiş ilk vahşet değildir.

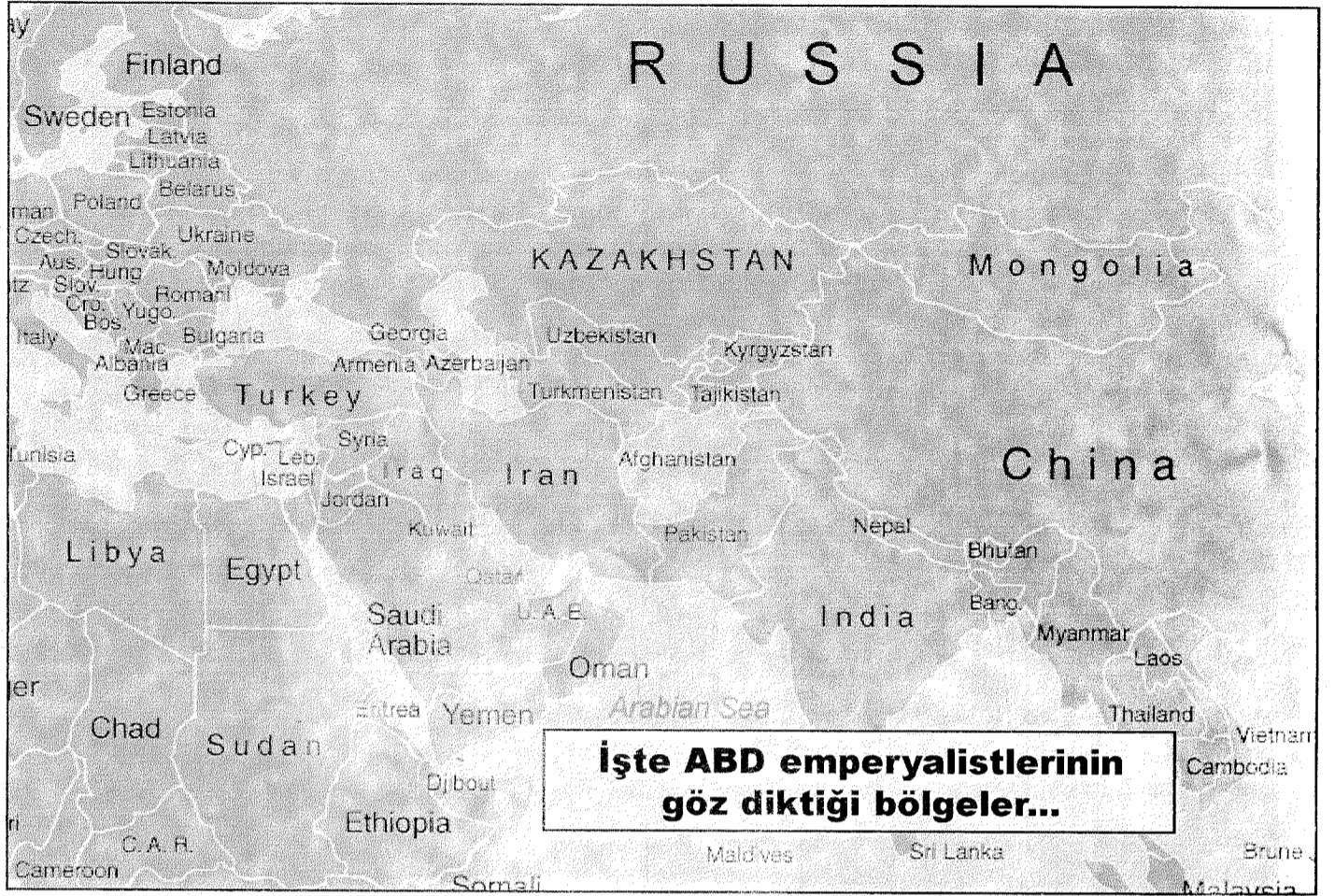
Gelin, Dünya Sosyalist Hareketi'nde (World Socialist Movement) yer alan bir makaleden bir alıntıyı birlikte okuyalım:

"ABD'ndeki Terörist Saldırıları"

Her ne kadar dünya ABD'ndeki terörist saldırıdan ötürü öfke duyuyorsa da, ABD'nin aynı derecede ölümcül terörizm eylemlerini üstü kapalı bir şekilde 50 yıldır dünya çapında sürdürmekte olduğunu unutmamak gerekir. (Örneğin, 1966'da PKI'nin (Endonezya Komünist Partisi -çevirenin notu) 600 000 üyesinin ölümüyle sonuçlanan, Suharto'nun askeri darbesine verdikleri destek ve daha yakın dönemde Doğu Timor'da bağımsızlık için oy kullanan binlerce kişiyi katleden Endonezya rejimine verdikleri destek). ABD aynı dönemde 30 kadar hükümet devirdi ve akla gelebilecek her türlü diktatöre (Pol Pot, Mobuto, Amin, Papa Doc Duvalier ve Saddam Hüseyin) destek oldu ve yaklaşık 70 ülkenin iç işlerine karıştı.

Yakın geçmişte ABD, sırf Irak hava kuvvetleri, girmesi yasaklanan kendi hava sahasında tarama yapmak üzere radar kullandı diye, sürekli bombalı saldırılarla Irak'ı mahvetti. Irak'a, belki de 2 milyon insanın ölümüne yol açan ambargolar uyguladı. Türkiye'nin Kürt köylerini bombalamak için kullandığı hava üslerinden, Kürtleri savunmak adına Irak'ı bombaladı. ABD, Körfez savaşında Irak'ın yenilgisinin hemen öncesinde, Basra yolu üzerinde geri çekilmekte olan Irak ordusuna saldırı ve büyük çoğunluğu ta başından beri bu çatışmaya katılmak istemeyen, gereçlerden yoksun 60 000 askeri kavurarak öldürdü. ABD Libya'ya, Somali'ye ve Grenada'ya saldırılar düzenledi. Panama'da, Haiti'de, El Salvador'da ve Kolombiya'da sağcı eğilimleri destekledi. Aynı zamanda da Orta Doğu'da çözümsüzlüğün sürmesini, Filistin halkının esaret durumunda tutulmasını ve işgal edilmiş bölgelerle ilgili BM kararlarının göz ardı edilmesini garantiledi. Afrika'daki ABD elçiliklerine yapılan saldırıların arkasından düzenlenen misilleme saldırılarında ABD Afganistan'a 20 adet "cruise" füzesi fırlattı ve Sudan'da onbinlerce insanı öldürdü (ABD'nin soruşturmayı engellemesi yüzünden tam sayı bilinmemektedir).

Liste uzayıp gitmektedir.



(Amerika'da) yıkıntının altında kalan ölümler bizim işçi kardeşlerimiz, işçi sınıfının üyeleridir. Bir yandan, tarihteki en büyük terörist saldırıda sayıları belki de 25 000'i bulan işçinin ölümü karşısında olanlara inanamayıp isyan ederken, her gün 40 000 çocuğun açlıktan ölmesi de aynı şekilde bir canavarlık değil mi? Her saat 1000 çocuğun ölenebilir hastalıklar yüzünden ölmesini (ki bu UNICEF tarafından verilen rakamdır) aynı derecede iğrenç bir cinayet olarak değerlendirmiyor muyuz? Bunun iki katı sayıda kadının hamilelik sırasında basit ilaçların veya tıbbi bakımın olmaması nedeniyle sakat kalması ya da ölmesi midemizi bulandırmıyor mu?

Burada hiç bir zaman haberlere geçmeyen ve her gün meydana gelen Hiroşima'lardan söz etmekteyiz. Bu, kapitalist toplumda yaşamımızın öylesine (doğal) bir parçası olmuştur ki artık kabul edilir hale gelmiştir. Son WHO (Dünya Sağlık Örgütü) raporuyla birlikte verilen ve son iki yılda, iki dünya savaşından ölenlerden daha çok sayıda insanın açlıktan öldüğünü açıklayan 25 sayfalık çek al ekine ne oldu?

Burda biraz duraklayıp, ABD, Britanya, Fransa, Çin ve Sovyetler Birliği'nin, gezegenimizi yüz kez mahvedecek kapasitede binlerce nükleer silaha sahip olduklarını da hatırlamak gerek. (ABD'ndeki -ç.n.) söz konusu saldırı, bu savaş başlıklarının her birisinin yaratacağı ölüm ve yıkımın yanında, panayırlardaki havai fişekler gibi kalır.

Batılı liderler bu saldırının uygarlığa yapılmış bir saldırı olduğunu iddia ediyorlar. 600 milyon insanın evsiz, 800 milyon insanın kronik bir şekilde kötü beslenmekte olduğu ve 1 milyar insanın da temiz su bulamadığı bir ortamda, saldırıya uğradığı söylenen bu uygarlık nasıl bir uygarlıktır ki? 3 kişinin, dünyanın en fakir 48 ülkesinin toplam gelirlerinden daha fazla zenginliğe sahip olduğu bu uygarlık nedir ki? Fiyatları yüksek tutmak için yiyecekleri tahrip ederken, çocukların ölenebilir hastalıklar nedeniyle öldüğü bir ortamda bilim adamlarını silahlanma programlarında istihdam ederken, "uygarlığımıza" yapılan saldırıları nasıl kınayabiliriz ki milyonlarca insanın yaşamlarını mahveden ve ardından da kendi başlarına felaket geldiğinde ahlak meleği kesilenlere soracağımız sorular yok mu?

Bütün bu olup bitenler, içinde yaşadığımız sistemin çılgınlığını ve vakit çok geç olmadan gezegenimizin kontrolünü bu çılgınlardan eînden almanın acilen gerekli olduğunu ortaya koymaktadır. 20'nci

yüzyılda, savaşlarda ve ticaret yolları, dış pazarlar, mineral zenginlikleri ve bunların savunulabileceği stratejik yerler için sürdürülen dalaşmalarda ya da başka bir deyişle kâr adına, yaklaşık 220 milyon insan yaşamını yitirdi. ABD'nin kafaya koyup sürdürdüğü küreselleşme süreci, yalnızca siyasi İslam'ın, kendi kültürünü ve stratejik çıkarlarını koruma yolunda daha da gerici hale gelmesine yaradı."

(World Socialist Movement, 12 Eylül 2001, İngiltere)



Evet, Amerika'da gerçekleştirilen vahşet ilk değildir. Emperyalist sistem devam ettikçe son olmayacağı da bilinmelidir.

Bir yanda servetinin miktarını bile bilmeyen insanlar, diğer yanda çöplüklerde ekmeğe arayan insanlar var

oldukça:

Bir yanda kendi çıkarları doğrultusunda kararlar alıp tüm dünyaya dayatmaya çalışan burjuvalar, diğer yanda emeğinin karşılığı olan ücreti bile belirleme yetkisi olmayan işçiler var oldukça vahşet de var olmaya devam edecektir.

Çünkü; vahşet ve anarşi emperyalizmin doğal karakteridir. Bu anarşi onun ekonomik altyapısını oluşturur. Bu ekonomik altyapı ortadan kaldırılmadan, emperyalist sistem ortadan kaldırılmadan vahşeti ortadan kaldıramazsınız.

Usama bin Ladin'i ortadan kaldırarak terörü ve vahşeti ortadan kaldıracaklarını düşünenler, eğer çıkarları için dünyayı aldatmaya çalışan, bu yolla dünyaya korku salıp egemenliklerini sağlama almaya çalışan burjuva canavarlar değillerse, dünyanın en ahmak insanlarıdır.

Usama bin Ladin Kimdir?

Gerçekleştirilen saldırıların ardında olduğu iddia edilen
(Devamı 9. sayfada)

TÜRK LÜK VE TÜRK SOYU

Bizim Güvenlik Kuvvetleri personel almak için verdiği ilanda Türk soyundan gelme şartı getirmiş.

Bu ilanın siyasi esasını Avrupa Birliği kurallarına karşı çıkmak oluşturur. AB'de, iş ilanı verilirken resmi olarak ırk-milliyet ayrımı yapmak yasaktır-o ayrımcılık çaktırmadan yapılır oralarda. Bizim Türk general AB'ye sizi kim takar demek istiyor. Olayın esası bizce bu. Tabii ki aynı zamanda bizim Türk generallerin, bizim askeri bürokrasinin ırkçılığı. Irkı farklı diye insanlara iş kapısını kapatıyor. İnsanların ekme kapısını kapatıyor. Dünyanın en barbar ulusları olan büyük emperyalist güçlerdeki uluslar bile en azından görünüşte ırkçılığa karşı-seni aklıktan gebertir, tepene bomba yağdırır, başına senin milletinden ırkçıları diker, ama ırkçı olmadığını iddia eder. Bizim adımıza, Türklük adına, bizi barbardan da barbar yapanlara bakın hele. Türkler ırkçı değildir bay Amerikan eğitilmiş Türk subayı. Türkler insanlığın en iyi, en sevecen işçi-köylülerinden oluşan bir ulustur. Siz Amerikaya, çünkü size Amerikan ırkçılığı yakışır!

Gelelim Türk soyu olayına!

Bir zamanların modern ulusları olarak bilinen burjuva uluslar, burjuvazinin birleştirerek uluslaştırdığı uluslar, işin aşında eskimiş, kokuşmuş, gerici ve yerini sosyalist uluslara bırakması, burjuvaziyi uluslara bırakması gereken uluslardır. Bu ulusların oluşumuna göz atırsa, bu ulusların pek çoğunun tek soydan gelmediklerini, pek çok soydan insanların bir ulus olarak birleşmesinin ürünleri olduklarını görürüz. İtalyanlar bunun tipik örneğidir.

Ya Türkiyede oluşan Türk ulusu?

Osmanlı imparatorluğu döneminde Türk soyundan gelen ve müslüman olan, ve yöneticileri Osmanlılar nedeniyle imparatorluk içinde tüm haklara sahip olan tek soy olmalarına rağmen eğitim olarak en geride bırakılan, asker malzemesi olarak kullanılan Türkler burjuva bir ulus değillerdi. Burjuvalaşmamışlardı. İmparatorluğun dört bir tarafına yayılmışlardı. Bu nedenle, mesela Avrupa'da dahala Türk azınlıklar vardır. Bulgaristanda, Yunanistanda, Bosnada, ve hatta Makedonyada. Tabii tabii, Kıbrısta da! Bu arada Rusya imparatorluğunun yönetiminde yaşamış, imparatorluk dönemi kendilerini yöneten mullalar nedeniyle okuma yazma bilenlerinin hiç olmadığı, yazılı alfabeyle bile sahip olmayan ve yok olmaya başlayan, ancak ve ancak Komünizm sayesinde bu kötü durumdan kurtulup ayakları üzerine dikilme imkanına kavuşan diğer Türk uluslardan bahsetmiyoruz-Azeribeycan, Türkmenistan, Özbekistan, iyi canım iyi, kızmayın bay büyük Türkler, Kazaklar da Türk olsun hadi.

Osmanlılar imparatorluğu korumak için önce hepimiz Osmanlıyız dedi. Tutmadı. Sonra hepimiz müslümanız dedi. O da tutmadı. En son Pan-Türkizme sarıldılar, şu bizim ittihat ve Terakkiciler. Malum olduğu üzere o da tutmadı. Bugünlerde tutacağını sananda yoktur. Tutacak diye yalan, bile bile yalan laf eden ise çok.

Türkiyedeki burjuva Türk ulusunu oluşturan kişi Kemal Paşadır. Pan-Türkizm'i red ederek başarmıştır bu işi o. Bu arada oluşturulan Türk ulusunun Türk soyundan gelmişliği ise koskoca bir palavradır. Daha doğrusu, Türk soyundan gelenleri vardır, ama aynı zamanda tamamıyla Türk soyundan farklı olan Türkler, ve bu farklılarla karışmış Türklere de oluşan bir Türk ulusu, burjuva bir Türk ulusu söz konusudur.

Anadolu'da bin bir çeşit ırk vardı. Ne oldu bunlara. Türkler meşhurdur. Kendinden olmayanı keser koyar kuyuya. İyi ama, bir zamanlar Türklere aşağılayan gözle bakan Osmanlılar yönetiyordu bu imparatorluğu-Allahın Türkü aşağılayıcı lafi gökten düşmedi. Türklükle birlikte köylülüğünde aşağılayan köylü Türk lafi gökten düşmedi! Sarayları Türk olmayan bürokratlarla dolup taşıyordu Osmanlıların. Sultanların vade cariyelerin pek çoğunun Türk olmadığını bilmeyen var mı? Arap ülkelerinden geri gelenlere hiç mi Arap kanı karışmadı. Ortalık Türkleşmiş Boşnaklarla dolu! Kimdir Boşnaklar? Müslümanlaşmış Sırlar! Boşnaklarla evlenmiş Türk yok mu? Çok. Kimdir Çeçenler, Lazlar? Ne alakası var onların Türk soyuyla? Türklerden tamamen farklı "kandan" gelir onlar. Pek

çoğu Türkleşti. Dahası onlarla karışma olmadı mı? Oldu! Vs. vs. Şimdi bir de işin en kötüsüne bakalım! Kürtlere! Bizim büyük profesörler bir zamanlar Kürtlerin dağ Türkü olduğunu ispatlardı. Gel gelelim dünyanın en aptal bilim adamına bile malumdur ki Kürtler tamamıyla farklı bir soydan gelmektedirler. Dilleri İndo-european denilen türdendir. Türk dili değil. Tamamen ayrı bir dil. Ama kim bilmez Türk erkeğiyle Kürt kadının, Kürt erkeğiyle Türk kadının evliliklerini? Türkleşmiş saf kan Kürtleri? Dahası onları Türkleştirmek için yürütülen kampanyaları!

Şimdi tutmuş koskoca generallerimiz Türk soyundan gelme adam anyorlar. Türk tarihini İngilizce okursan böyle olur işte! Türk lirası yerine dolar kullanırsan böyle olur işte! Demedik mi size gidip durmayın Amerikaya diye?

Türk soyunu tespit etme işinin kolayı var bu günlerde sayın generallerimiz. Yine bilime dönelim. DNA analizi deniyor adına.

Tacikistanda bilim adamları-hepimizden daha saf Türk soyundan gelme adamlardır bunlar, hiç şüphemiz olmasın- insanlığın DNA analizini yaparak, insanlığın Afrikada hayata başladığını, 40 000 sene kadar önce orta Asyaya yayıldığını ve oradan da Asyanın doğu ucuna ve Amerikaya ulaştıklarını ispatlamışlar. Bunlar kesin sonuçlar değil ama daha önceki bulgulara da uyum gösteriyor.

Bundan iki sonuç çıkartabiliriz.

Birincisi Hitlerin 40 000 sene önceki büyük babası ve anası Siyah bir adam ve kadındı. Bizim Türk soylusu generallerin de! Şimdi deyin bana ki bilim zevkli bir meşgale değildir! Genç arkadaşlar bilim çok zevkli bir meşgaledir. Peşini bırakmayınız. Şu sonuca bakınız; "Beyazların üstünlüğü" üzerine nutuk sıkan Avrupalı ve Amerikalı ırkçıların hepsi de siyah asıllı dangalaklar. Ve bu inkar edilemez bir gerçeklik.

İkincisi, kendi asılları da siyah olan bizim Türk soyundan gelme generallerin ne kadar saf kan Türk olduklarını tespit etmek çok kolay! Versinler bir damla kanlarını ve DNA analizi yapılınsın. Tabii o kadarla kalmayalım. Türkiyedeki tüm Türklerin DNA analizini yapalım ve görelim bakalım kaç tanesi saf kan Türktür, kaç tanesi saf kan başka ırklardandır, ve kaç tanesi karışıktır.

Ama işe Kıbrısta bu ilanı verenlerden başlayalım. Sonra Denктаş, sonra UHH üyeleri vs.

Ne yapacaksınız ortaya çıkan sonuçlarla bay general! Kürtlerin Kürt olduğu ortaya çıkarsa? Hele hele siz yüzde yüz Türk soyundan değilseniz? Mesela Türkleşmiş bir Boşnak, yani Sırp asıllı biri iseniz? Hele hele Türkleşmiş bir Kürt iseniz?

Biz solcu kesime gelince. Bizim DNA testine ihtiyacımız yok. Allaha şükür biz Türküz. Tüm insanların Afrika asıllı, siyah asıllı olduğunu bilen ve dünyanın tüm uluslarına sevgi ve saygıyla yaklaşan, yani Türklüğü temsil eden Türkleriz.

Hani deriz ya, Türküm doğruyum çalışkanım diye. Biz işte onlardan, doğru olanlardan yani dürüst olanlardanız. Eğri olanlar, dürüst olmayanlar Türk değildir bizcede!

Kıbrıslı Türkleriz! Türkiyedeki Türklerden farklıyız. Hayat bu. Bizi farklı yapan burjuvazinin emperyalist dünyasıdır. O dünyayı, o gaddarlık ve barbarlık dünyasını yok ettiğimizde farklılıklarımızın hiçbir önemi kalmayacak. Ama şimdi bu farklılıklar var ve korunması tüm insanlığın gelişmesi için gerekli. Farklı ulusları, farklı gelişmiş toplumlara yok etmek. İşte emperyalizmin insanlığa en büyük zararlarından birisi budur. Dünyanın dört bir tarafında binlerce insan ırkını yok ettiler. Bugünlerde bile çok geri kalmış ve çok küçük kavimleri yok etmeye devam ediyorlar. Böylece sadece farklı gelişmiş kültürleri değil, farklı gelişmiş DNA'leri de yok ediyorlar. İnsanlığın tabiyattan aldığı zenginliği, bu DNA farklılıklarını da yok ediyorlar. Böylece insanlığın tabiyatla bağıntılı gelişmesine zarar veriyorlar. Ama biz yok edilmiş ve edilebilir kavimlerden değiliz. Kolay kolay yok olmayız biz. Dünyanın her tarafına ulaşmış vaziyetteyiz. İnsanlık güzel günlere kavuştuğunda, tüm farklılıklardan, onların hepsinden güç alarak, farklılıklarıyla ortak bir insanlığı oluşturduğunda, işte o zaman her toplum gibi biz de yok olacağız. Kültürümüzle insanlık kültürünün hazinesini zenginleştirmiş, DNA'imizle insanlık DNA'yini zenginleştirmiş olarak. Bunu ne Amerikan, ne İngiliz, ne Alman, ne Arab, nede Türklükten nasibini alamamış Türk generallerinin engellemesi mümkün değildir!

Kahrolsun Irkçılık!

Yaşasın Türklerin 40 000 yıl önceki siyah renkli dedeleri!

Yaşasın siyah, beyaz, sarı, kırmızı renkli, Rum kanı, İngiliz kanı, dünyanın güzeller güzeli ırklarının ve uluslarının kanlarıyla karışmış torunlarımızın torunlarının insanlık soyu!

Yaşasın geleceği elinde tutan proleterya! Yaşasın dünyanın işçileri!

Kahrolsun insanlık düşmanı barbarbarbarlar.

TERÖRE VE DEVLET TERÖRÜNE HAYIR!

Elif Kara

Akşam Bush'un ayakta alkışlanmasına sebep olan cümle:"ya bizim yanımızdasınız ya da teröristsiniz". Bugüne kadar yanına almak istediklerine bir kara bulup takmakta usta olan Amerika artık açıktan açığa tehdit savurmaya başladı. Güney Kıbrıs'ın üsleri kullandırmama ihtimali herhalde bir olasılıktı ki Güney Kıbrıs'ın kara para aklama ve teröristlere yataklık yaptığını, daha bir sürü ülkeye yaptığı gibi bu olaydan sonra açıklamak ihtiyacı duydu.

Kuzey'deki kara para ve en önemlisi halkın parasını hortumlama durumuna tabii ki ses yok. Türkiye içine düştüğü son durumdan, IMF'nin pabuçlarını yalama durumundan öyle bir teşhir oldu ki. Baksanıza kendi parasını, borç olarak verilen parayı bile kendisi idare edemeyecek ve IMF'den birisi idare edecek! Böyle bir devlet savaşa dünden razı olmaz da kim olur. Zaten tüm emperyalistlerin zaman zaman durumlarını düzeltmek için böylesi krizlere, yık baştan yap, ihtiyaçları vardır. Bu arada çocuğun adını da istedikleri gibi koyarlar; "terörizme savaş", "kurtarma"...v.s.

Dün Afganistan'da toplanan M-ollalar Bin Ladin'nin teslimine ilümlü baktıkları hatta, bazı şartlarla Taliban teslim etmeyi düşündüğü halde Bush'un gene de savaş ilanı "siz ne yaparsanız yapın bizi savaştan başka bir şey kurtarmaz" düşüncesini doğrular niteliktedir.

Üç senedir yağmur yüzü görmediği ülkelerinde senelerdir süren iç savaşlarla, emperyalist sistem tarafından sefaletten sefalete sürüklenen Afganlılar, Amerika için bir hiçtir. Tüm halklar emperyalistler için önemsizdir. Varsa yoksa kendilerini, enselerini geliştirme. Bunun için de metodları, sebepleri her zaman hazır. Taliban, Bin Ladin ve diğerleri de bunlardan farklı değildir. Amerikanın köpeği olarak halkı iç savaşlarla talan ettiler. Bunların halk için yapacakları hiç bir şeyleri yoktur, onları yoksullaştırmaktan başka.

Halk her ağzını açtığı anda terörü ve devlet terörünü karşısında bulur. Halk olarak biz kendi haklarımızı kendi gücümüzle koparıp almadığımız müddetçe bunlardan bize bir fayda yoktur.

Haksız savaşlara karşı birleşelim.

KRİZ YÖNETİMİ VE AMERİKA'NIN YENİ YÜZYILDAKİ İLK SAVAŞI?!

Genellikle 'kokainci ve de dangalak Bush' olarak bilinen, seçimlerde uyguladığı sahtekarlık taktikleri ortaya çıktığı için tüm Amerikan seçim sisteminin böylesi sahtekarlıklar üzerinde inşa edildiğinin tüm dünyaya teşhirinden de sorumlu olan, tıpkı bizim Denктаş gibi seçilmemiş bir cumhurbaşkanı olan Bush adlı gangster, barbarların en büyüğü olan bu barbar, yeni yüzyılın ilk savaşının başladığını ilan etti. Tabii yine yalan söyledi. Amerika geçen yüzyıl boyunca savaşmakta, ve bu savaşlarını bu yeni yüzyılda da sürdürüyordu.

Önemli değil. Bu olguyu Batı'nın kendilerine medeni diyen barbarları dışında herkes biliyor.

Amerika'nın insanlık düşmanı siyasetini, ekonomik, siyasi ve askeri olarak insanlığa karşı işlediği suçları, bu medeni olduğuna sanan barbarlar dışında bilmeyen yok. Tabii bir de onların geri bırakılmış ülkelerdeki uşakları dışında demeliyiz.

Amerika tüm dünyayı yönetiyor. Kendi başına değil tabii ki. Hem Avrupa'da, hem Japonya'da ve de son yıllarda hem de Rusya'da ortakları var. Bir de tüm dünyaya yayılmış geri ülkelerde kendilerin ortak sanan uşakları var. Hepbirlikte dünyayı yönetiyorlar. Ama dünyayı yönetemiyorlar. Dünya artık burjuvazinin yönetebileceği bir dünya olmaktan çıktı. İnsanlığın teknoloji ürünleri, dolayısıyla üretim tekniği o kadar gelişti ki, burjuvazinin bunları idare edip, insanlığı yönetmesi imkansızlaştı. Burjuvazinin dünyayı yönetimi demek barbarlık demektir. Tüm dünyada barbarlık yayılıyor. Başka türlü yönetemezler dünyayı. Bugünün dünyasını barbarlıkla yönetmek de o dünyayı yönetmemektir.

Barbarlıkla yönetilen bir dünya, krizlerden bir türlü kurtulamayan bir dünya, yani yönetilemeyen bir dünya, ancak ve ancak barbarlık ve kriz yönetimi metodlarıyla yönetilebilir. Amerika'nın, onun Avrupalı, Japon, Rus ortaklarının ve küçük uşaklarının kullandıkları yönetim yöntemleri bunlardır. Barbarlık yöntemleri kullanılarak uygulanan kriz yönetimi metodu. Tüm diğer yönetim tarzları sadece ve sadece görünüşten ibarettir. Mesela demokrasi görünüşünün ardında yatan, özünde yatan yönetim tarzı budur. Barbarlıkla kriz yönetimi.

Bu yönetim tarzının 1980'lerden beri daha çok ve daha çok kullanıldığı, kullanmak zorunda kaldığı bir araç dini gericiçilik. Kompüterler çağında insanları dini gericiçiliğe bağlamak, dini gericiçiliğin kucağına itmek, insanlığı Galile'yi yargılayan, dünya döbüyor diyenleri yakın fikirler ve siyasetler dizisine teslim etmektir. İşte bu medeni barbarların insanlığı medenileştirme tarzı; ortaçağa geri gidiş. Atom silahlı ortaçağ, silah olarak kullanılan yolcu uçaklı ortaçağ.

Bunun en aşırı örneği Afganistan'da görülmüştür. Troçkist-Buharinci bozması, halk düşmanı ve vatan hainleri tarafından yönetilen eski Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu planlarını hayata geçirmenin bir parçası olarak Sovyetler'in silah inşası, silah satımı ve savaşlara sürülmesi sürecinde, bu vatan hainleri Sovyet Anayasa'sında suç ilan edilen savaş yapmak suçunu işlediler. Afganistan'da savaş başlatıldılar. Dünya emperyalizmini ve dini gericiçiliği yenmek için değil. Komünizmi dünya gözünde yerin dibine geçirmek ve Sovyetler'i yozlaştırmak ve yenilgiye uğratmak için.

Bu süreçte Amerika, onun Avrupalı ve Japon ortakları neler yaptılar? Taliban dahil tüm dini gericiçiliğin temsilcisi kesimleri silahladıldılar. Teşvik ettiler. Cesaretlendirdiler. Maddi ve manevi olarak sonuna kadar desteklediler. Doğrudan ve Pakistan, Sudi Arabistan vb. üzerinden Afganistan'ın iç işlerine karıştılar. Aşırı gericileri destekliyerek.

Bu dini gericiler, bu komünizmin en az ABD kadar düşmanı olan bu baylar Sovyet askerlerine karşı savaşta barbarlığın pek çok örneğini verdiler. Onların Sovyet askerlerini, kendine komünist diyen insanları öldürme tarzları meşhurdur. Burada hatırlatmaya bile dilimiz varmıyor. Tüm bunlar olurken şu sözde medeni Amerikan ve Avrupalı devlet, hükümet, istibharat örgütleri ve orduları ne yapıyordu? Tüm bunları teşvik ediyor ve tüm bunların ortaya çıkması için maddi manevi destek sağlıyordu!

Ve Sovyetler... İnsanlığın gurur kaynağı olması gereken Sovyetler... Onlar, sosyalizmin mümkün kıldığı ellerindeki modern silahlarla çocuk çocuk demeden Afgan halkını kana boğuyordu! Yani komünizm adına, komünizm ile yoksul halklar arasına düşmanlık tohumlarını ekiyordu. Bu yoksul halkları dini gericiçiliğin kucağına itiyor, onların kendi saflarında barbarlaşmasına zemin hazırlıyor ve bu arada kapitalizm ile gelecek güzel günler için kendi saflarında

barbarlaşmış insan malzemesi hazırlıyordu. Eroinmancılar ve bu eroin işine dalmış "Sovyet" mafyacılara dahil!

Sovyetler Afganistan'dan yenilerek çıktılar. Geride kalan ve onların komünistliğine, sosyalistliğine inanmış tüm Afganlar bu dini gericiler tarafından en rezil bir şekilde katledildi. Ve bizim medeni Amerikan ve Avrupa televizyonları bu katledilişleri televizyonlardan büyük bir zevkle yayınladı. Tıpkı Macar ayaklanmasında yaptıkları gibi.

Tüm bunlar Amerikan ve Avrupa emperyalistleri için, Sovyetler'de iktidarı ele geçirmiş olan Troçkist-Buharinci bozması vatan hainleri için büyük bir zaferdi. Afganistan'daki anti-komünist, Amerikan işbirlikçisi vatan haini, dini gericiler de büyük bir zafer kazanmıştı. Bu arada Afganistan yerle bir olmuş, yoksul Afgan halkı ise iyece yoksullaşmış, açlıktan ölmek için o dini gericilerin cehenneme gideceğini söylediği hristiyanların, Amerikalı ve Avrupalı hristiyan batılı gericilerin verecekleri yiyeceklere muhtaç duruma düşmüştü. Yoksa açlıktan öleceklerdi. Şu anda milyonlarca Afgan açlıktan ölüm ile yüz yüze gelmiş durumda.

Ülke yerle bir olduğunda, ülke insanları açlıkla yüzyüze kaldığında dini gericiçiliğe silah için milyarlarca dolar aktaran Amerikalı ve Avrupalı barbarlar oradaki işlerini bitirdiklerinden, oradan elde edeceklerini elde ettiklerinden vede Afganistan'ı dünya üretim ve ticaret ağına çekme yetenekleri olmadığından Afganistan'ı olduğu gibi bıraktılar. Afganistan'a önerilen bir yandan dini fanatikleri, komünizme karşı savaşmak için ölmeye hazır dini fanatikleri dünyanın dört bir tarafında yetiştirmeleri, onları dünyanın dört bir tarafında komünist, devrimci, anti-emperyalist ne var ise onların üzerine salıvermeleri, ve bu işleri yürütmek için de eroin ticaretini geliştirmeleri önerisi oldu. Afganistan bu üretime ve bu ticarete başladı. Bu ticaretini ürünleri Yugoslavya'nın parçalanmasında ve Yugoslav iç savaşında Sırp'lar'a karşı kullanıldı. Yani sadece anti-emperyalistlere karşı değil, ortalığı karıştırmak ve dini gericiçiliği yaymak için araçlar oluşturuldu.

Türkiye'yi de hatırlayalım. Şu anda üyelerinin bazıları tutuklanmakta olan Hizbullah herkes tarafından Hizbu kontra olarak bilinir. Bunların işledikleri cinayetlerin ardında özel harp dairesi, onun da ardında Amerika ve Avrupa "medeniyeti" vardır! Bunların cinayet yöntemlerine de herkes bilir!

Dünyayı yönetemedikleri için orada burada krizler üretmek. Krizleri üretmek ve yönetmek için barbarlığın dik almasını teşvik etmek. İşte medeni Amerikan ve Avrupa siyaseti bundan ibarettir.

İyi ama bu yönetimde ortak olan Amerika ve Avrupa ve Japonya ve bu sıralarda Rusya, aynı zamanda birbirlerine rakiptirler de. Herkes alttan alta birbirlerinin kıyusunu kazmaktadır. Geri ülkelerdeki uşakları kontrol etmek, oralarda kendilerine daha yakın uşakları başa geçirmek için yemedikleri halt yoktur. Birbirlerine madik atıp durmaktadırlar. Bu geri ülkelerde, onların uşakları tarafından yönetilen ülkelerde barbarlığı artırmakta, krizi artırmakta. Hepsinin birlikte teşvik edip geliştirdiği barbarlar büyük başlardan birine veya diğerine karşı çıkmak zorunda kalmakta. Hayatlarını idame etmek, gelişmek, daha da güçlenmek için Amerika ve veya Avrupa'nın büyük güçlerine kafa tutmak zorunda kalmaktalar. Yoksa yok olacaklar. Ve barbarlar, ve gangsterler insan hayatına hiçmi hiç değer vermezler! Hem medeni barbarlar hem de dini gericiler. Bunlarda insanlığın zerresini arayan kendi insanlığını yitirmiştir!

İşte bin Ladin, tıpkı Saddam ve Milosoviç gibi teslim olarak yok olmak mı, yoksa büyük güçlere direnerek yaşamaya çalışmak mı ikileminde direnmeye çalışanlar arasındadır. Bu direniş tam bir barbarlığa yol açmaktadır. Başka yolu da yoktur. Hem kendileri hem de rakipleri tam bir barbarlardır.

Amerika'da ortaya çıkan olay işte böylesi bir savaşın, aşırı gericiler arasında, dini gerici eroinmancı, savaş ağası, insanlık ve komünizm düşmanları ile, medeni, silah tüccarı, eroinmancı, savaş ağası, insanlık ve komünizm düşmanı gangsterler arasında sürmekte olan bir savaşın ürünüdür.

Fakat, bu savaşın tarafları arasında, bu savaşın zeminini oluşturan, bu savaş için gerekli tarafları oluşturan zemin dünya emperyalist kapitalizmi, ve bu dünya sisteminin ağısı olarak ABD dir.

Amerikan halkı kendilerini yönetmekte olan gangsterleri yenilgiye uğratmaz ise, bu gangsterler arası savaştan hem kendileri hem de tüm insanlık daha çok zarar görecektir.

BU SAVAŞ HAKSIZ, BU SAVAŞ GERİCİ, BU SAVAŞ İNSANLIK DÜŞMANLARININ YÜRÜTTÜĞÜ BİR SAVAŞTIR!

Günümüzde ister modern silahlarla yürütülsün, ister relatif olarak geri silahlarla yürütülsün, isterse yolcu dolusu uçaklarla yürütülsün tüm savaş türleri silahlı askerlerle sivil halk arasındaki ayrımı ortadan kaldırmıştır. Bu nedenle de tüm savaş kışkırtıcıları açıktan açığa insanlık düşmanı suç işlemektedirler. Tüm savaş propagandası yapanlar, tüm savaş çığırkanlığı yapanlar, tüm savaş yapanlar insanlık düşmanı suç işlemiş kişi ve kuruluşlardır.

Komünistler ülkeler arası savaşlara, milletler arası savaşlara ve hatta kendi iktidarları için zorunlu gördükleri iç savaşlara bile ancak ve ancak barbar, insanlık düşmanı düşman tarafından, burjuvazi tarafından mecbur kaldıklarında baş vuruyorlar ve vuracaklar. Başka türlü her bir savaş kışkırtıcılığı, her bir savaş çığırkanlığı, her bir savaş yapıcılığı insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur.

Emperyalist kapitalizm ise bu tür savaşlar olmasını düşünülemez bile. O tüm varlığını böylesi savaşlar üzerinden inşa etmiştir ve böylesi savaşlar üzerinden sürdürebilir. Ve böylesi savaşlar üzerinden yok edilecektir.

Dünya emperyalizminin tam bir hakimiyeti altında olan bugünün dünyasında iki ve sadece iki tür savaş vardır.

Bunlardan birincisi dünya emperyalist sistemini yıkmaya, onun yerine olmaz ise olmaz hale gelmiş olan komünist düzeni kurmaya yönelmiş savaşlardır. Bu savaşlar daha başlamadı. Ama onların tüm zemini bizzat emperyalizmin ürettiği barbarlıklar üzerinden hazırlanmaktadır. İşçilerin isyan edecekleri ve bu tür savaşları başlatacakları günler yakındır.

Bunlardan ikincisi dünya emperyalist sistemini korumaya, onun yok oluşunu önlemeye yönelmiş olan savaşlardır. Bu savaşlar bin bir çeşit alarak, ama her geçen gün daha da barbarlaşarak dünyanın dört bir tarafında sürmektedir.

Bu tür savaşlar, gerici burjuva-feodal ve hatta köleci güçler tarafından, bu komünizm düşmanı güçler tarafından yönetilen savaşlar eskiden komünizmin dolaylı desteğini oluştururlardı. Yani düşman saflarında, onların güçlerini azaltan, onların yenilgisini kolaylaştıran savaşlar olarak komünizmi dolaylı olarak desteklerlerdi. Emperyalizmin güçlerini zayıflatırlardı. Birinci ve ikinci dünya savaşları bunun bariz örneğidirler.

Halbuki içinde yaşadığımız şartlarda mevcut savaşlar emperyalizmin kendini yaşatmasının tek aracı olarak ortaya çıkmaktadırlar. Çeşitli bölgelere hapsedilen, çeşitli bölgelerde insanlığı barbarlığa geri götüren savaşlar örgütlenmekte, bu savaşlar kriz içindeki emperyalist dünya sistemini ayakta tutmanın aracı olarak kullanılmaktadırlar.

Tabii ki bu yöntem şu veya bu bölgede, şu veya bu zamanda emperyalist dünya sisteminin kriz yönetimi metodu olmaktan çıkıp, onun krizinin aşılabilir boyutlara varmasının aracı haline gelecek ve böylece gerici savaşlar tekrar komünizmin dolaylı yedeği olarak iş yapacaktır. Komünizmin emperyalizmi yerle bir etmesi için emperyalizmin güçlerinin yeterince zayıflamasına sebebiyet verecektir. Bu sonucu engellemek için emperyalizmin dünyanın dört bir tarafında devrimci-demokrat-yurtsever ve insanlı ne varsa onlara karşı savaş ilan etmesi ve onları katletmesi bu sonucu önleyemeyecektir.

Bu tür savaşların pek çoğunda milletlerinin özgürlüğü için, ülkelerinin büyük güçler tarafından bölünmesini önlemek için, ülkelerinin bağımsızlığını korumak veya sağlamak için savaştığını iddia eden ve böylesi anti-emperyalist bir görünüm arzeden taraflar vardır. Fakat bu tam bir görüntüden ibarettir. Bu savaşlara, bu savaşlarda yukarıdaki görünümü arz eden taraflara, onların bu savaşlar üzerinden dünya emperyalist sisteminin varlığı ve geleceği ile bağıntılı rollerinin esasına, yani ürettiği sonuca bakıldığında, onların içten içe anti-komünist, dolayısı ile de emperyalizm yanlısı, emperyalizmi koruyan kollayan bir rol üstlenmiş olduklarını görmek mümkün olacaktır.

Bu tür savaşlarda ortaya çıkan görüntü eskinin bir kalıntısıdır. Esas içerik ise sınıf savaşının günümüzde vardığı aşırı zıtlığı yansıtmaktadır. Ya komünizm-yada emperyalizm (barbarlık) alternatifi kendisini tüm sınıflara, tüm insanlığa dayatmış durumdadır. Bu şartlarda burjuva-feodal, bilimcum anti-komünist güçler için emperyalizmin dünya sistemi dışında var olmak alternatifi kalmamaktadır. Dolayısıyla da tüm bu savaşlar ve bu savaşlarda anti-

(devamı yan sayfada)

KRİZ YÖNETİMİ VE AMERİKA'NIN YENİ YÜZYILDAKİ İLK SAVAŞI?!

emperyalist görünüm arz eden taraflar da emperyalizmin korunması için ne gerekiyorsa onu yapmaktalar. Anti-komünizm. Barbarlık. Sonuçta ise kim yenilirse yenilsin sistem korunmakta, komünizmin güçleri yerle bir edilmekte, barbarlığın, yani emperyalizmin güçleri artmaktadır.

Biz bu olguya Çeçen-Rusya savaşı sırasında dikkat çektik. Sadece ellerindeki modern yıkıcı güçlerle Çeçenistan'ı yerle bir eden vatan haini Rusya yöneticilerinin değil, Çeçen savaş ağalarının da anti-komünist gericiler olduğunu, tüm tek yanlılığına rağmen bu savaşta komünistler olarak bizim destekleyebileceğimiz bir taraf olmadığını belirttik. Bu savaşın gericiler arasında bir savaş, her iki taraf içinde haksız bir savaş, anti-komünist bir savaş, emperyalizmi korumaya ve kollamaya meyleden bir savaş olduğunu belirttik.

Komünizm açısından böylesi bir dünyada karşılaşılan sorun, bu savaşlar arasında komünizmin doğrudan yedeği olabilecek güçler tarafından, emperyalizmin güçlerine karşı, emperyalizmi zayıflatmaya meyleden savaşların olup olmadığıdır.

Emperyalizmin baskıları arttıkça ve emperyalizm her geçen gün daha da barbarlaştıkça, ona karşı savaşa çekilen güçlerin de artması kaçınılmazdır. Ezilen milletlerin, yoksul köylülerin ve giderek küçük burjuvazinin alt kesiminin aşırı baskılar karşısında emperyalizme baş kaldırmaya zorlanması kaçınılmazdır. Bu başkaldırılar, bu sınıf ve milletlerin emperyalizme karşı giriştikleri savaşlar kendi başlarına bırakıldığında, bu savaşlara, bu sınıf ve milletlerin baş kaldırırlarına işçilerin ve komünistlerin önderlik getirmesi sağlanamadığında, bu savaşlar kendi başlarına zafere ulaşamamaktalar. O zamanda, mevcut üretici güçleri kontrol altında tutamayıp, değerlendiremeyip, üretim krizi içinde debellenmekte olan emperyalizmin kriz yönetiminin bir aracına dönüşmektedirler. Kontrol altında tutulabilen savaşlarla insanlığı kırmak, küçük bölgeleri, ülkeleri ve daha büyük bölgeleri üretim ve ticaret sisteminden dışlamaktadırlar.

Emperyalizmin dayanılmaz baskılarına karşı ezilen milletler ve küçük burjuvazi tarafından yürütülen savaşlarla bağıntılı olarak bu durum karşımıza ikircikli bir sorun çıkarmaktadır.

Bir yandan komünistler ve işçiler onlara önderlik götürmemekte, ve dolayısıyla bu savaşlar varması gereken yere, emperyalizmin yenilgisine ulaşamamakta, burjuva düzenin yerle bir edilmesi sağlanamamakta, diğer yandan bu savaşlar komünizmin zaafı nedeniyle kendi başlarına kaldıklarından dünya emperyalizmi tarafından kullanılmaktadırlar.

Bu anti-emperyalist güçlere karşı komünizmin görevi kendisine çeki düzen vererek, işçi sınıfını emperyalizme karşı mücadeleye çekerek bu savaşlara önderlik getirmektir. Bu güçlerle birlikte anti-emperyalist cephe kurmaktır. Bu savaşlarda komünizm ile bu savaşları yürüten milletler ve sınıflar arasında bir ittifakın sağlanıp sağlanamayacağı komünizmin mücadelesine, ve yeteneğine bağlı olacaktır. Tabii ki bu savaşın güçlerin komünizmin işçileri ve yoksul köylüleri örgütlemesini kolaylaştırma siyaseti izlediğinden hareket etmekteyiz. Komünizmin işçileri ve köylüleri örgütlemesini zorlaştırma siyaseti izleyen tüm güçler anti-komünisttir ve bila istisna yukarıda değindiğimiz gericiler saflarındadırlar. Onlar istedikleri kadar ezilen milletler adına konuşsunlar, yoksullar adına konuşsunlar, istedikleri kadar kitlesel bir güç olsunlar, onlarla komünizm arasında birleşik cephe mümkün değildir. Onlarla komünizmin ittifakı mümkün değildir. Bu savaşın güçlerin tüm anti-emperyalist mücadelelerine rağmen, anti-emperyalist cephe komünizmin zayıflığı nedeniyle inşa edilemez, ve bu güçlerin savaşı emperyalizmin kriz yönetimi için kullanılan savaşlara dönüşmeye başlarsa, böylesi şartlar oluştuğunda bile eğer bu güçler açık anti-komünizm saflarına geçmezler ise, komünizm bu milletlerin ve sınıfların savaşlarına karşı olumlu bir nõtürlük siyaseti benimsemelidir. Emperyalizmin bu milletlere ve sınıflara karşı saldırılarını teşhir edilmeli, bu milletler ve sınıflar emperyalizme karşı savunulmalıdır. Ve tekrar başa dönülmeli, yani kendimize çeki düzen verilmelidir.

Usama bin Ladin ve benzeri güçlerin tüm siyaseti anti-komünizm üzerine yükselmiştir. Tamamiyle komünizm düşmanlığı üzerine yükselmiştir. Onların siyasetinde komünizmin işçileri ve yoksul köylüleri örgütlemesini kolaylaştırmanın lafi bile edilemez. Onların siyaseti hristiyanların kontrolü altındaki dünya emperyalist sisteminde, bu sistem yaşarken, kendi iktidarlarını kurmak, bu sistemden kendileri için daha büyük paylar elde etmektir.

Onlar Bayan Thatcher'ın "petrol ve araba" ekonomisinde petrol paralarına konmak istiyorlar. Petrolün sahibi olarak tanınmak istiyorlar ve bizce hiç şüphe yok ki petrol alanındaki Amerikan-İngiliz tekeli yıkılmak amacıyla Avrupalı ve Japon emperyalistler tarafından da alttan alta teşvik ediliyorlar.

Dünya emperyalizminin bugünkü hakimiyeti şartlarında küçük başlar, yani uşakların, geri ülkelerin yöneticisi burjuvalar ve benzerlerinin büyük güçlere karşı tam uşaklığı siyaseti ön görülür. Bu tespit geçerlidir, ama yetersizdir. Çünkü bu küçük başlar bile emperyalizmin sisteminde işlerin tamamen büyük güçlerin çıkarına adapte edildiği şartlarda kendilerinin çıkarlarının da nasıl saldırıya uğradığını, kendilerinin de büyük emperyalist güçler tarafından limon gibi sıkıldığını görmekteyiz. Böylesi şartlarla karşılaştıklarında bunlar ya tam teslimiyet yolunu seçmekte, -Türkiye'nin bugünkü yöneticileri böyledirler- ya da Saddam, Kaddafi, Milosoviç, Bin Ladin ve benzerleri bu sistem içinde, bu saldırılara karşı direnmenin yollarını aramaktalar. Büyük güçler arası çatlakları kullanmaya çalışmaktalar. Onların yürüttükleri savaşlar bazen küçük ülkelerin emperyalist büyük güçlere karşı mücadelesi olarak görülmektedir. Bu doğrudur da. Gel gelelim, bunlarla büyük güçler arasında ortaya çıkan çatışmalar anti-komünist güçler arasındaki gericiler savaşları olarak vukubulmaktadır. Bu tür savaşlarda komünistlerin emperyalizmin parçası olan küçük ülkeyi büyük emperyalist güce karşı koruması siyasetinde komünizm yararına hiçbir şey yoktur. Komünizmin zararına şeyler ise bolca vardır. Anti-komünizm, açık açık barbarlık, daha küçük milletlerin ezilmesi, açık açık gangsterlik... Komünizmi bunları destekler pozisyona düşürmeye kimsenin hakkı yoktur.

Dünyanın ilerlemesi veya gerilemesi, komünizmin ilerlemesi veya gerilemesi ile doğrudan bağıntılı olarak ele alındığında, Küba ve Kore'nin korunmasından tutunuz, Vietnam savaşına kadar savaşların ve askeri desteklerin komünizmin ilerlemesinin, emperyalizme karşı zaferinin araçları olarak değil, komünizmin yıkılmasının araçları olarak işlev gördüklerini görürüz. Yani bu savaşlar ve bu küçük ülkelerin korunması dönemi ve süreci aynı zamanda komünizmin yıkılması süreci olarak iş görmüşlerdir. Yani tüm görünüşteki devrimci içeriklerine rağmen, dünya tarihinin gelişmesi sürecinde alttan alta aşırı gericiler bir rol oynamışlardır.

Komünizmin aşırı zayıfladığı içinde bulunduğumuz dönem, tüm bu zayıflığa rağmen, veya bu nedenle, ya komünizmden yana, yada emperyalizmden yana olarak tavır takınma dönemidir.

Arada kalanlara, yeterince zayıf olan kendi devamından verecek tavizimiz, verecek gerçek bir desteğimiz yoktur. Şimdi onların günüdür. O kadar komünizme dost iseler, komünizme onlar destek olsunlar. Biz bize bir verene bin veririz. Bu da bilinen bir olgudur!

Bugünler, Sovyetler'in yıkılma götürülmeye başladığı 1953'lerden beri süren günler, 11 Eylül 2001 sonrası herkesin kafasına dank etmeye başlamış görünen günler, insanlığın varlık ve geleceğinin kesinkes komünizm ile bağıntılı, komünizmin zaferi ile bağıntılı olduğunu ortaya koymuştur.

Komünizm için çalışmayan hiçkimse ve hiçbir örgüt ve kuruluş insanlık için birşeyler yapamaz. İnsanlığa zarar vermekten başka.

Bizim kimseye taviz vermememiz gerekiyor. Tüm insanlığın çıkarını bunu gerektiriyor.

Ya komünizm ya barbarlık.

Herkes, her millet, her sınıf, her örgüt ve kuruluş, her ülke seçsin.

Seçimini doğru yapmayan barbarlığın hizmetindedir!

Ya komünist olursunuz, ya da barbar!

Ara yerler daralıyor. Kalmadı aslında!

Komünizme en küçük zararı bile veren, barbarlığa büyük hizmet etmiştir!

Tek yol komünizm!

Economist:**Ufukta Kriz Var**

İngiltere'de yayınlanan Economist dergisinin bu haftaki sayısında, Kıbrıs sorununun geldiği son aşama değerlendiriliyor. Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne karşı Avrupa Birliği'yle üyelik görüşmelerine davet edilmesinin nedeninin barış umudu olduğunu yazan Economist, bununla beraber, bu umudun gerçekleşmeyebileceğini; aksine Kıbrıs Rum tarafının AB'ne üye olmasının daha büyük bir anlaşmazlığa yolaçabileceğini vurguluyor. Dergideki yazı özetle şöyle:

"Washington ve Brüksel'de Kıbrıs'la ilgilenen çevreler, adanın Rum tarafının önümüzdeki 3-4 yıl içinde Avrupa Birliği'ne kabul edilmesini olasılığının Türk tarafının sert tepkisine yolaçabileceğinden korkmaya başladı.

Amerikan Savunma Bakanlığı yetkilileri, Türkiye'nin en azından adada 1974'te kazandığı bölümü resmen ilhak edecek gibi görüldüğünü ve hatta Kıbrıs'ı ablukaya almaya çalışabileceğini söylüyorlar.

Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'yle ilişkiler komitesinden Andrew Duff, Ankara'daki görüşmelerinde Türkiye'nin Kıbrıs'ı ablukaya almasının mümkün olabileceği kanısına vardığını; Türk parlamentosundaki aşırı milliyetçilerin ve ordunun bunda ısrar edebileceğini belirtti.

Rum tarafı ve yandaşları ise bunun bir blöf olduğunu düşünüyor:

Türklerin savaş tehditleri savurmasının nedeni Kıbrıs'ın ancak kendi savundukları şartlar altında Avrupa Birliği'ne üye olmasını istemeleri...

Avrupa Birliği ise Yunanlılara sabretmelerini, zaten zor durumda olan ve kendisi de AB'ne üye olmak isteyen Türkiye'nin Kıbrıs yüzünden savaşa çıkarmaya cesaret edemeyeceğini söylüyor.

Yunanlılar, Kıbrıs Türk tarafında son zamanlarda dikkat çeken görüş farklılıklarının da Türkiye'nin pozisyonunun zayıfladığına işaret ettiğini belirtiyor.

BM GÖZETİMİNDEKİ GÖRÜŞMELERİN GELECEĞİ

AB halen Kıbrıs'la görüşmelerin tamamlanmasının adaya barışçıl bir çözüm getireceği umudunu koruyor. Ama Birleşmiş Milletler gözetimindeki Kıbrıs görüşmeleri son bir yıldır hiç ilerlemedi.

Son haftalarda bazı yeni girişimler olsa da Kıbrıs Türk toplumu lideri Rauf Denktaş görüşmeleri sürdürme önerisini reddetti.

BM gözetimindeki görüşmeler yeniden başlasa bile Kıbrıs Rum tarafıyla üyelik görüşmeleri belki de gelecek yıl sonuna kadar bitirileceği için zamanında sonuçlandırılmayabilir.

Peki o zaman Avrupa Birliği, Rum tarafını kabul edip bir krizi, hatta Türkler'le Yunanlılar arasında bir savaşı göze alabilecek mi? Ya da AB Kıbrıs'ı bir kenara bırakırsa, Yunanistan'ın Avrupa Birliği'nin en önemli önceliklerinden biri olan genişleme sürecinin devamını veto etmesi olasılığı yok mu?

AVRUPA BİRLİĞİ İÇİNDE FARKLI GÖRÜŞLER VAR:

Genişlemeden sorumlu komisyon üyesi Günther Verheugen'in yanında çalışanlar bölünmüş de olsa Kıbrıs'ın kabul edilmesinden ve Türkiye'den gelecek olası tepkinin göze alınmasından yana 80 milyon Doğu Avrupalı'nın birliğe girişinin, 750 bin kadar Kıbrıslı yüzünden engellenmesini istemiyorlar.

Ama AB'nin dış ilişkilerinden sorumlu yetkilisi Javier Solana'nın yakın çevresi, Türkiye'nin önemli bir üye olduğu görüşünde... Fakat sonuçta kararı AB'nin 15 üyesi verecek.

Bazı orta ve doğu Avrupalılar, Fransa'nın AB'nin genişlemesini istemediğinden ve dolayısıyla Kıbrıs'ın sorun oluşturmasından memnun olacağından kuşkulu.

Ama diğer Avrupa ülkelerinin de kaygıları var. Sözgelimi, Hollanda parlamentosu AB'nin bölünmüş bir Kıbrıs'ı kabul etmemesi gerektiği görüşünün yeraldığı bir kararı kabul etti.

Her halükarda, ufukta bir kriz görünüyor."

KSG VE KIBRIS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ İÇİN REFORMCU ÇALIŞMA TÜRÜ

Bizim açımızdan Kıbrıs sorununun burjuvalar arası görüşmeler üzerinden çözümü stratejik hedef değil, reform sorunudur.

Olaya bu şekilde yaklaşıldığında, elde edilecek reform burjuvazinin enternasyonal ve yerli kurumlarından, onlar üzerinden, burjuvazinin iktidarı korunurken elde edilecek bir reform türüdür.

KSG bu tür reformlar için çalışmayı yadsımaz. Dahası, küçümsemez de.

Ama, mevcut hükümetler ve enternasyonal burjuva kurumlardan elde edilebilecek reformlarla, elde edilemeyecek reformları birbirinden ayırmak gereklidir.

Burjuvaziden elde edilemeyecek reformlar için reform çalışması yapmak açıktan açığa burjuva kuyrukçuluğu, burjuva reformizmidir.

Bizce, Kıbrıs sorununun çözümünü bizim sağcı sol partilerimizin burjuva düzen içinde, burjuvazinin yerel ve enternasyonal kurumları üzerinden, reformlarla elde etme şansı sıfıra yakındır. 27 yıllık ve hatta daha uzun bir dönemin tecrübeleri bunu ispatlamaktadır.

Böyle bir strateji temelinde çalışmak açıktan açığa burjuva reformizmi, hem de en kötü türünden burjuva reformizmidir.

Gel gelelim Kıbrıs'ın özelliği onun küçük ve güçsüz olmasıdır. İki taraftan kendi milliyetlerinden burjuva "anavatanlarla" çevrelenmiş olmasıdır. Bu nedenle kitleler saflarında burjuva düzen dışına çıkma, emperyalizmin zincirini, Kıbrıs'ta kendi güçlerine dayanarak, kırma siyaseti kolay zemin bulamamaktadır. Kendiliğenciliğe, kolaycılığa, güçsüzlüğe ve dolayısıyla da burjuva milliyetçiliğe boyun eğme, sağcı sol partilerimizin yansıttığı bu ruh hali yaygındır.

Başarısız geçen görüşmelerle yılgınlığa kapılan ruh hali, her bir görüşme döneminde, ve hatta görüşme ihtimali döneminde "ha çözüldü ha çözülecek" ruhuna, "şunların üzerine çözüm için baskı yapalım da çözülsün" ruhuna yerini bırakmaktadır.

Bu şartlarda söz konusu çözüm türünün burjuva şartlardaki imkansızlığını kitlelere ve bilhassa da sol partilerin aktiflerine-militanlarına, yani devrimcilere kabul ettirmek, onları

tarafımıza kazanmak iyice zorlaşmaktadır.

Dolayısıyla KSG, Kıbrıs sorununun burjuva çerçevede çözüm türünü olabilir bir reform talebi olarak ele almayı kabullenmeden, bu reform talebi için çalışmanın gerekliliği sonucuna varmıştır. Devrimcilere bu reform türünün burjuva şartlardaki imkansızlığını göstermek için

Kıbrıs'ta Denктаş karşıtı gösteriler ciddi bir kalabalık toplamaya başladı. Bu kalabalığı belgeleyen fotoğraflarda Avrupa Birliği bayrakları da göze çarpiyordu. Kosova'da, Bosna'da, hatta Arnavutluk'ta binlerce insanın elinde dalgalanan NATO, ABD bayrakları gibi... Buradan ne çıkacağı bellidir... Buradan NATO'nun gelişi çıkar; buradan birkaç tane daha İngiliz üssü çıkar; buradan yine düşmanlıklar çıkar; buradan çözüm asla çıkmaz...

bu yönde çalışma bir zorunluluk olarak kendini dayatmaktadır.

Burada amaçlanan, tüm ülkeyi sarmış olan bu çalışma türüne, en azından aşağıdaki türden bir çalışma türüne; elde edilebilecek reformları elde etmek için gerekli adımlar nelerse, o adımları atmaya yönelmiş bir çalışma türüne çevirmek olmalıdır. Çünkü şu anda, bu yönde çalışma sorunu tamamiyle burjuvazinin eline bırakma türünde yürütülmektedir. Devrimciler, dolayısıyla da kitleler burjuva kuyrukçuluğuna itilmektedirler. Aktif değil bekler duruma itilmektedirler.

Burjuvaziden elde edilebilir reformlar için mücadele demek, günün görevi olan Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kurulması için canla başla çalışmak demektir. BC hükümetini elde etmek için işçi sınıfının devrimci mücadelelerini örgütlemek demektir. İşte o zaman, böylesi reformlar da işçi sınıfının bu devrimci mücadelesinin bir yan ürünü olarak, tüm

iktidarı elden kaçırmak istemiyen burjuvazinin verdiği tavizler olarak ortaya çıkabilir.

Tabii ki, reformlar için mücadele sadece ve basitçe devrimci mücadeleyi örgütleyerek yürütülen bir çalışma değildir. Reform talepleri iyi formüle edilmelidir. Onları elde etmek için ciddi çalışma yapılmalıdır.

Kıbrıs sorununun burjuva çerçevede, işte şu meşhur görüşmeler üzerinden çözümü konusunda iyi formüle edilmiş bir reform talebi Kuzey ve Güney'in sol partilerinin, BM prensipleri, zirve toplantıları parametreleri ve Gali Fikirler Dizisi çerçevesinde oluşturdukları birliği somutlaştırmaları, onların detayı da tespit edilmiş ve kamuoyuna açıklanmış ortak siyasetleri ile aynı olmalıdır.

Bu partiler tarafından ortak devlet ve hükümet kurma kararı bu ortaklığın doruk noktası olmalıdır.

Yani, KSG olarak bizim iyi düşünülmüş taşınmış reform talebimiz, Kıbrıs sorununun burjuva çerçevede çözülmesi için formüle ettiğimiz taleplerimiz AKEL ve CTP'nin bir araya gelip-mümkünse aynı prensipleri paylaşan YBH-TKP vb. partileri de yanlarına alıp- detayına kadar inceleyip, üzerinde anlaştıkları çerçeve ile aynı olacaktır. Onların ortak, birleşik, tüm Kıbrıs için hükümet planı ile aynı olacaktır. KSG böyle bir reform talebini, AKEL ve CTP'nin üzerinde anlaştığı, detaylandırılmış burjuva çerçevede çözüm talebini, onların ortak, tüm Kıbrıs için hükümet planını sonuna kadar ve kesinlikle destekliyecektir.

Bizim Kıbrıs sorununun reformcul çözümü için çalışmamızın esasını bu oluşturacaktır. Kuzey ve Güney'in sol-demokrat-yurtsever partilerinin BM ilkeleri, zirve toplantıları parametreleri, Gali Fikirler Dizisi temelinde-ve AB çatısı altında- federal bir Kıbrıs'ın oluşturulması için BM ve diğer enternasyonal burjuva örgütlerin Denктаş-Klerides görüşmelerinde ele alınan tüm konularda detaylı ve kesin anlaşmalara varmalarını sağlamak. Onları ortak bir Kıbrıs devleti ve hükümeti için ortak, detaylı reform planlarını oluşturmaya zorlamak. Onları bu ortak devlet ve hükümeti elde etmek için kitleleri örgütlemeye zorlamak.

HADE, AB ÇATISI ALTINDA ÇÖZÜME...

Güney'de AKEL ve diğerlerinin, Kuzey'de CTP ve diğerlerinin stratejik hedefi BM ilkeleri, Makarios-Denктаş zirve toplantılarının parametreleri ve de Gali Fikirler Dizisi temelinde, burjuvalar arasındaki görüşmeler üzerinden, AB çatısı altında Federal bir Kıbrıs elde etmektir.

Kıbrıs sorununun çözümü konusundaki stratejik hedefleri bu olduğu için, bu sol partilerin Kıbrıs sorununun çözümünü ile ilgili tüm çalışmalarını bu görüşmelere endekslenmiştir.

Bu konuda, Güney'de ve Kuzey'de sol partiler arası tam bir ortak zemin ortaya çıkmaktadır. Ama maalesef, bu sadece görüntüde kalmaktadır.

Tabii ki, genel çerçevede anlaştıklarını bir araya gelip ilan ediyorlar. Ama yetmez ki... Sorun detayda gizli. Burjuvaların ele aldıkları tüm konuları onlardan da detaylı ele alıp anlaşmaları gereklidir. Çünkü böylesi bir tavır anlaşmayı zorlamaktan öte, garantiler de! Kuzey'de ve Güney'de kitleler görürler ki, Güney'in en büyük sol partisi ile (AKEL), mesela Kuzey'in en büyük sol partisi (CTP) tüm detaylarıyla bu sorunun çözümünde

anlaşmışlardır. O halde onlara destek olunur, onlar bu anlaşmalarını hayata geçirmek için hükümet olur ve bu sorun çözülür.

Ama böyle davranılmıyor. Sorun tamamiyle burjuvaziye terk ediliyor. Onlar anlaşamadıklarında da esas olarak karşı tarafın, bazen de kendi tarafının burjuvazisi anlaşmamak konusunda bombardımana tutuluyor. Bu arada, Kuzey ve Güney'in kitlelerine Kuzey'de ve Güney'de birbiriyle anlaşmış, tüm detaylarda anlaşmış bir birlik, bir ortaklık sunulmuyor. Kitleler bu ortaklığı, bu birliği desteklemeye davet edilmiyor. Kitleler pasif bir şekilde burjuvaların bu sorunu onlar adına çözmesini beklemeye itiliyor.

Bu soruna bizim açımızdan bakarsak, anlaşma olmamasında bizim sorumluluğumuza bakarsak, bu sorumluluğun Kuzey ve Güney'in sol partilerinin kendi aralarında anlaşmamış olmalarında, ortak anlaşma ve dolayısıyla ortak devlet ve hükümet modellerini Kıbrıs ve dünyaya sunmamış olmalarında, böylesi bir ortaklık temelinde Kıbrıs'ın işçi-emekçi kitlelerini Kuzey ve Güney'de birlikte harekete geçirmemiş olmasında yattığını

görürüz.

Biz bir model olarak Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ni öneriyoruz.

Bu model, burjuva çerçevenin Kıbrıs'ta aşılması, emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılmasını öngörür.

Diğer yoldaşlar burjuva çerçevede yukarıda değindiğimiz modeli öneriyorlar. Ama bu modelin detaylandırılması, iki kesimin sol-yurtsever partilerinin ortak detaylı modeli haline gelmesi, ortak devlet ve hükümet önerisi olarak kitlelere sunulması gereklidir. Yoldaşlar bunu yapmayarak, tüm gelişmeleri burjuvaziye terk ediyorlar. Kitlelerin milli ayrılığa rağmen birlikteliğini, ortak çözüm önerileri için harekete geçmelerini örgütlemiyorlar. Halbuki bu yönde hareket etmelidirler. Bu önerilerinde az biraz ciddi iseler bu yönde hareket etmelidirler.

Bu yapılmamış, burjuvalar arası görüşmelerden bir çözümün ortaya çıkacağı üzerine edilen her laf, Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve emekçilerine ulaştırılmış bir yalan, bir sahtekarlık örneğidir.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ

Sosyalist olmak...

Sert rüzgarlar karşısında titreyenler sosyalist olamıyor. Çünkü "Sosyalizm,...) Ekmeğimizde tuz, kitabımızda söz, ocağımızda ateş oluşu hürriyetin, yahut başkası yelde, sen yaprakmışsın gibi titremek, bunun tersi yahut... Sosyalizm devirmek dağları el birliğiyle, ama elimizin öz biçimini öz sıcaklığını yitirmeden. Yahut mesela, sevgilimizin bizden ne şan, ne para, vefadan başka bir şey beklemeyişi... Sosyalizm yurttaş ödevi sayılması bahtiyarlığın,...) ve hepsinin önemlisi, çocukların ama bütün çocukların kırmızı elmalar gibi gülüşüdür" (Nazım Hikmet)

Yani "alametlerin belirlediği" koşulların sorunları "Parti olmayan parti" görüşleri, hareket berekettir anlayışı veya "devrimin güncelliği düşüncesini, öznesi belirsiz demokraliğe kurban eden açmazlarla (YBH gibi) aşamıyor. Yani sorunlar görmezden gelinerek, yanıtsız bırakılarak, ertelenerek ilerlenemiyor. O halde Bernstein'cilerin, Kaustky'cilerin (kendilerine sosyalist deselerdel!) utangaç idealizmiyle kutsanmış kimliksizleşme ve tasfiye operasyonlarıyla hesaplaşmak kaçınılmaz oluyor. Düşmanı kısa bir süre bırakıp önce kendimize bakalım. "İnsanların yaşam tarzı görüşlerini belirler" sözcüğü Kıbrıs insanı için ne kadarda uygun düşüyor. Burjuva, küçük burjuva bir yaşam tarzını benimsemiş ve geleceğini bu temelde oluşturmuş insanların sosyalizm mücadelesini gerçek anlamda vermesini beklemek hayalciliktir, realite karşımızdadır. İnsan kendi egolarını en aza indirmedeği sürece halkların bağımsızlığı ve proletaryanın zaferi için mücadele veremez. Her şeyden önce Kıbrıs insanı "önce ben, gerisi sonra"dan kurtulmalıdır. Kendi kendisi ile hesaplaşmalıdır.

Bu "sekteklik" mi? Neo-liberal vahşet yada küreselleşme saldırganlığı karşısında safların belirlenmesi veya eşyanın adıyla çağırılması neden "sekteklik" olsun? Harry Magdoff'un uyarısı boşuna değil: "Emperyalizm kötülüğün ta kendisidir. Eğer kötülükten bahsediyorsak kaçamak bir dil kullanmak olmaz. Emperyalizme karşı sekte olmayan bir biçimde muhalefet etmek gibisinden bir soru nasıl olur da sorulabilir? Bunun tek nedeni kibar çevrelerin emperyalizmin varlığını reddetme alışkanlığında olmasıdır, çünkü kendileri de o kaynaktan beslenirler ve ne olup bittiğini gizlemek için örtmeceler kullanıp fantezi teoriler üretirler. İşte tam bu nedenle emperyalizme karşı mücadeleye dobra dobra konuşmakla başlamalıdır." (Monthly Review, Ocak -1996)

Dobra dobra konuşmaya muhtacız. Çözüme, sözde mutabakatlar ya da "diplomatik görüşmeler"le taraf olamayız.

Temel görev, kendi iç hesaplaşmamızı bitirdikten sonra, sosyalistliğin ne olduğunu haykırarak bir ajitasyon-propaganda-örgütlenme faaliyetine girişmektir. Hem de sürüp giden bu suskunluğun ardından! Hem de ideolojik ve örgütsel kargaşa derinleşip yaygınlaşırken! Hem de "post"lu takılarla tanımlanan agnostik-relativist görüşler prim toplarken! Hem de piyasacı, reformist, korporatist ve cemaatçı yaygaralar kitlelerin manipülasyonunda etkin roller üstlenirken! Hem de Türk şövenizmiyle beslenen pislikUHH gündemdeyken! Hem de yaşanan ekonomik cehennem acı gerçekleri, çürümenin karşı devrimci örgütlenmesi yükseliş yolunu döşerken!

İleri adımları birleştirmeden, durulan yerden

yürüyüş kolu oluşturulamaz. Uzun bir yürüyüş bu... uzun yolu arşınlayan küçük ve seri adımlar atılmadan (BMBP' dekilere zaman zaman katlanmak gibi)yürüyüş kolu oluşturmak, ve istikameti belirlemek olası değil. Durduğu yerde didişen, debelenen ve umutsuzca haykıran öfkesiz ve kavgasız duruşlar yol açıcı değil, hatta engelleyici... malum ya hayatı anlamak ve sorunları çözmeye talip olmak için öncelikle hayatla temas etmek gerek...

Bunu, bu koşullarda nasıl yapabiliriz gelince: İnsanla, dövüşerek, örgütlenerek, dobra dobra konuşarak, sahte ikilemlere mahkumiyetten kurtularak... Artık öyle bir ufka vardık ki, zulme karşı öfke duyulmadan ve dövüşülmeden devrimci olunamıyor. Çağımızda insan olmak anlamından çok şey yitirdi. Bizim yapmamız gereken, çoktandır yitirdiğimiz kavramları yeni baştan oluşturmak. Her ne yol ile olursa olsun insanlığımızı yeniden kazanmak. İnsanlar artık düş göremiyorlar... Düş oluşturmak gerek; dövüşmeyenin düşü olmuyor. Kaldı ki devrim düşü, sadece bir talep de değildir; kapitalizmin sürüleştirdiği insan(lık)ın kendini var etmesinin 'olmazsa olmazı'dır.

Bütün bu istenilen şeyleri nasıl yapacağız, hem de Kıbrıs'ın bu koşullarında, böyle güçsüzken diye düşünebilirsiniz. "Yolunu yitirdiğini, şaşırdığını hissettiğin zaman ağaçları düşün, onların büyüme biçimini anımsa. Unutma ki yaprağı gür ama kökü zayıf bir ağaç ilk güçlü rüzgarda devrilir, oysa kökü güçlü ve en az yapraklı ağaçta can suyu binbir güçlkle dolaşır. Kökler ve yapraklar aynı ölçüde gelişmelidir, olayların içinde ve üzerinde olmalısın, ancak böyle gölge ve sığınak sunabilir, ancak böyle doğru mevsimde çiçekler ve meyvelerle donanabilirsin." (Susanna Tamaro, Yüreğinin Götürdüğü yere Git) Şimdi doğru mevsimdeyiz ve iş yapma zamanı, iş yapmak isteyenler şimdi gelecek, sonrası yok artık.

Sosyalistler için geleceğe bakarken bu günü ıskalamamak kadar, geleceksiz bir günün sığılğında boğulmamak da çok önemlidir. Çünkü bu günde karşı çıkmak, geleceğe ilişkin (kıldan ince kılıçtan keskin) bir duruştur ve dengesi iyi tutturulmalıdır. Emegın iktidarı için, bugünü ve geleceği belirleyen sorunların çözümünde, sosyalizm hedefli enternasyonalist, bütünlüklü ve net politikalar oluşturmak, sosyalist mücadeleyi, dünyayı yorumlamakla yetinmeden, devrimci tarzda değiştiren bir praksis olarak algılamak gerek.

Sınıf mücadelesini devrimcileştirecek örgütlü-kollektif iradenin oluşturulmasını, doğrudan emekçi insiyatifleri zemininde yükseltmek. (Türkiyeli, Kıbrıslı emekçi ayırımına düşmeden)

Örgütlenme biçimlerini mutlaklaştırıp, fetişleştirmeden; sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına göre anti-emperyalist doğrudan mücadeleyi esas alan devrimci politik bir hat oluşturmak. Hiçbir aracı mutlaklaştırmamak ve sürekli- sonsuz düşünmemek gerek. (Araçlar da, mücadele biçimi de dönemseldir)...

Bunlar imkansız değil; hem "imkansız iste, gerçekçi ol" deyip durmaz mıyız?

Sonra "Heey! Ne duruyorsun be, at kendini denize. Geride bekleyen varmış, aldırma; görmüyor musun, her yanda hürriyet; yelken ol, kürek ol, dümen ol, balık ol, su ol; git gidebildiğin yere" (Orhan Veli) cüretiyle dünyayı değiştirmek gerek. Ama önce kendimizi değiştirmeliyiz, unutmayalım ki, değişmeyen değiştiremez.

Nazlı Şahin

GERÇEK

Selim KURTULUŞ

Toz Duman İçinde, Yol İz Bulmak

11 Eylül 2001 tarihli saldırı sonucu sadece ABD değil tüm Dünya şoka girdi. Neredeyse naklen yayın gibi bir uygulamayla uçaklar Newyork ve Washington'nu vurdu. Hedefler ise ABD'nin ekonomik kalbi Dünya Ticaret Merkezi, ABD'nin askeri kalbi Pentagon.

Saldırı sonrası ortaya çıkan görüntü onbinlerce insanın ölmüş olabileceğidir. ABD Halkı üzerinde yarattığı tahribat kayıplardan çok daha pahalı bir fatura olacaktır sanırım.

Olayın yaşanması ile birlikte tartışmalar ve senaryolar da birbirini izledi. Herkesin hemfikir olduğu bir konu bu saldırının çok planlı ve komplike bir iş olduğudur.

Olayın gerçekleştiği saatlerde bu güne kadar birçok soru soruldu. Birtanesi hariç. Sorulan sorular "Kim yaptı? Nasıl Yaptı? ABD buna karşı ne yapacak? Ekonomiler bundan ne kadar etkilenecek? v.s." Tüm bu sorular sorulup cevap arandı fakat şu soru ağızlı yüzlü sorulup cevap aranmadı. "Neden Bu saldırı yapıldı?" Bu soru ciddi olarak sorulsa belki gene farklı cevaplar ortaya çıkacaktı. Amma eğer "bu bir terördür. Hiç bir terör de haklı olamaz." deyip işin kolaylığına kaçıp (hatta saptırıp) neden sorusunu sormazsak eksik bırakmaz mıyız.

ABD ve yandaşları bu saldırıyı "islami terörün" gerçekleştirdiğini söylüyorlar. Olaki Bahsedilen Osame Bin Laden'dir. Bu herif ne istiyor? ABD'ile derdi ne?

Bunu da geçelim. Emperyalizmin "yeni dünya düzeni" kavramıyla birlikte ortaya koyduğu saldırganlık ve sömürü mantığı kendi karşıtlığını doğurmakta gecikmedi. Dünyada yükselen anti-küreselleşme karşıtlığının gelişimi ortada. Sizce bu karşıtlık nereye kadar gidecek? Sömürgeci haydutların (ABD-AB-Japonya vs) bu pervasızlığının dünya halklarında yarattığı nefreti iyi yakalamış bir organizasyon (bu bin Laden de olabilir) emin olun ki prim toplamıştır. Gelin bu saldırının sonuçlarını tartışalım.

1. Emperyalistlerin geliştirdikleri devasa teknolojik silah ve savunma sistemlerine rağmen en güçlü silah hala kararlı insandır.

2. Birbuçuk milyonluk ordusu, binlerce nükleer füzesi, CIA'sı, FBI'ı vs. bile ABD devletinin güvenliğini sağlayamadı.

3. Gerek I. Dünya Savaşı, gerekse II. Dünya Savaşı, Kore Savaşı, Vietnam Savaşı, Körfez Savaşı, Yugoslavya Savaşı vs. Tüm bu savaşlarda baş rol oynayan ABD bu güne kadar kendi topraklarında ciddi bir kayıp vermedi, savaş yaşamadı.

4. Bu saldırı sonrası ABD ve müttefiklerinin (aslında emperyalist çakallarının ve uşaklarının) uluslararası terörizmle ortak mücadele yaklaşımının Türkçesi "yükselen anti-kapitalist ve küreselleşme karşıtı dalganın bastırılmasıdır. İşte bu noktada ABD bu saldırıyı fırsata çevirip ezilen halklara ve emekçilere saldıracaktır diyenlerin tespitleri doğrudur. Bu saldırılara taşeronluk yapmak için bütün "bekçi köpekleri" kuyruğa girmiş durumdadır.

Görünen o ki: Ekonomik durgunluk ve krize giren emperyalizm, bunun faturasını her zamankinden çok dünyanın yoksul halklarına ve emekçilere kesecek. IMF-Dünya Bankası-Dünya Ticaret Örgütü gibi kurumlar kanalı ile sömürü artacak. Baş kaldırına da "vay seni uluslararası terörist" diyerek bindirecek. Kaldı ki zaten bindirmiyor muydu. Şimdi boyutu ve şiddeti artacak. İşte bu noktada bu emperyalist haydutlara karşı saldırın ve yöntemler geliştiren karşı duruşcular hepten terörist mi olacaklar? Terörist olacaklarsa bu kavram kimin literatürü olacak? Tabii ki Bay Bush ve şürekasının.

AFİYET ŞEKER OLSUN

Bu sıralarda bir Kıbrıs Birleşik Devletleri planı dolaşiyor etrafta.

Turgut Avşaroğlu yoldaş anlattı. Demesine göre bu plan herkese kabul ettirilecektir!

ANKA KUŞU

A. Savaş

Marifet kurtulmaktır, kurtaran düzer...

" Önce bu esaretten kurtulup bir soluk alalım da gerisini sonra düşünürüz."

Ben bu mantığı anlarım, hem de çok iyi...

Aslında bu "mantık" değil, duygudur...

Endişe, korku, çaresizlik...

Nasıl olmasın ki?

Kabul, " Önce bu esaretten kurtulup bir soluk alalım da gerisini sonra düşünürüz."

Peki ama, esaretten nasıl kurtulacağız? Bütün soru burda zaten...

Dikkat ederseniz "kurtulalım" diyor, "kurtaralım" demiyoruz. Yani irade belirtiyoruz. Arif Hoca'nın da sık sık söylediği gibi "marifet kurtulmaktır, kurtarılmakta değil."

Nasıl kurtulacağız? Daha da önce, kimden kurtulacağız? Esir hayatından, mandıra yaşamından... İstediginiz gibi isimlendirin farketmez. Türkiye egemenlerinin oluşturdukları sistemden kurtulmak istiyoruz. Güzel de, Türkiye "madem kurtulmak istiyorsunuz, sizi daha fazla kırmayacağım, buyurun kurtulun" diyecek değil herhalde. Demiyor da zaten...

O zaman nasıl olacak bu iş? 1959'larda, 1974'te olduğu gibi gene birileri gelsin de bizi "kurtarsın" mı diyeceğiz? Bedelini ödemeye hazır mıyız, niyetlimiyiz? Kimse bana "yeteri kadar ödemedik mi?" diye sormasın. Bu güne dek ödediğimiz "kurtulmanın" değil, 1974'te "kurtarılmamanın" bedeliydi. Kurtulmanın bedeli çok başkadır, ağırdır ama, sonu zaferdir. Çare, BM inisiyatifinde oluşturulacak federasyon ve AB'ye girmektedir diyen üç partimizin bu işin nasıl olacağını da söylemeleri gerekmiyor mu artık?

Söylemekle de kalmayıp halkı mobilize etmeleri, tek vücut haline getirmeleri ve direnişi örgütlemeleri gerekmiyor mu?

Yapıyorlar mı? Bir program çerçevesinde, hedefi belirlenmiş bir mücadele örgütlediklerini söyleyebilmemiz bu aslan partilerimizin.

Bu iş halkın pasifçe federasyon ve AB katılma taraftarı olmasıyla olacak iş değil. Hem federasyon isteyeceksin, hem TC'den kurtulmak isteyeceksin, hem de "ama, Türkiyesiz olmaz" diyeceksin...

Hem kurtulmak isteyeceksin hem de "güçbirliği parçalanmadır" diyeceksin.

Hem kurtulmak isteyeceksin, hem de "Türkiye'nin Kıbrıs'taki haklarından, garantörlüğünden" bahsedeceksin...

Olmaz arkadaşlar, bu politikayla bu iş olmaz. Ya o, ya bu... İkisi birden

olmaz. Bunun da yolunu bizim çizmemezi beklemesin kimse. Biz, BM inisiyatifiyle çözümün mümkün olmadığına inanıyoruz. Bu ülke insanı karar vermeden ve bizzat kendi elleriyle yapmadan bu işin çözülemeyeceğini düşünüyoruz. Bu liderlerle ve bu politikalarla mümkün değil diyoruz Bu liderler kendi şahsi menfaatlerinin peşindedir çünkü. Pısrıktırlar,

korkaktırlar...Değiller mi? Buyursunlar, terketsinler meclisi; LİDER olsunlar halka...

Gerisi kolay... Böyle bir kavgaya girdiler de biz mi engel olduk? BMBP süreci ortada. Engel olduk mu "federasyon", "AB ile bütünleşme" bildiri ve açıklamalarına? Ama, bu işler bildiri ile olacak işler değildir... Olsa 27 yılda çoktan olurdu!

O kadarını biz bilmeyiz ama, Kıbrıs sorununun çözümünü burjuvazinin nazik ve insanlık sever ellerine terk etmiş olan tüm solcu arkadaşlarımız afiyetle yesinler bu sonuca.

Nedir önerilen?

Kıbrıs'ın daha da fazla bölünmesi; ara bölge ayrı bir otoritenin altında kalacakmış.

Nedir önerilen?

Burjuva milliyetçiliğin milli düşmanlıkları körüklerken onları cambaz ustalığı ile dengeleme manevrası-iki devlet-dönüşümlü cumhurbaşkanlığı-yüzde 70/30 ve yüzde 50/50 temsiliyet,vs. vs.

Bir de üstüne üstlük, 10 sene sonra, 1960 anlaşması referanduma sunulacakmış... İki tarafın da ayrı ayrı onayı istenirse şaşırmanın!

Tüm bunlardan çıkan birinci sonuç; bizim yıllar öncesinden, ve hem Kıbrıs hem de dünya tecrübesinden çıkardığımız sonuçtur. Burjuvazi

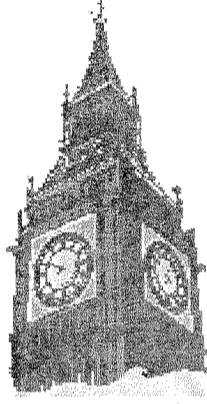
milli sorunun çözümü konusunda iflas etmiştir. Her çözüm daha da çok şövenizme yol açıyor. Her çözüm daha da çok çözülmesi gerekecek soruna yol açıyor. Bu arada burjuva milliyetçiliği de, ayrı kabartılarak, sürdürülüyor. İnsanlar milletleri farklı olduğu için birbirinin canına kast eder hale getiriliyor. Hayvanlaştırılıyor. Barbarlaştırılıyor.

İkinci sonuç ise; halklarımız yararına olan tek çözümün bizim önerdiğimiz Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kurulması ile elde edilebileceğidir. Başka alternatifimiz yoktur.

Üçüncü sonuç ise; içinde bulunduğumuz dönemde burjuva milliyetçiliğinin gemi azıyı alacağıdır. Bu sadece Kuzey'de böyle olmayacak, Güney'de de böyle olacak!

Bu günlerde sol güçleri burjuvazinin saldırılarına karşı hazırlamayanlar, dahası onları burjuvaziye karşı birleştirmek yerine bölenler halkımıza karşı büyük suçlar işlemiş olacaklardır.

HER ŞEY ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN



LONDRA MEKTUBU YOLSUZLUK VE YIKIM

İktidarlarını yitirirler. En azından güçleri zayıflar. Hükümet etmek, ordusuz imkansız hale gelir. Vs.

Türkiye'de MHP, ANAP, ve Ecevit'in DSP'si yolsuzluk furyası ile karşı karşıya.

Sanırsız ömürlerini tüketmek üzereler.

Tüm yeni formasyonlar orduya tamamiyle, şimdikinden de bağımlı olacak.

Sonra sıra ordunun yolsuzluğuna gelecek!

Bekleyin.

Filipinler, Endonezya, Arjantin... derken sıra Türkiye'de galiba.

Emperyalizm için tam hakimiyet gereklidir.

Türkiye gibi ülkelerde tam hakimiyet ister emperyalizm.

Yani, Türkiye gibi

ülkelerin tam

teslimiyetini.

Yolsuzluk ve

yolsuzluğa karşı

m ü c a d e l e

kampanyaları bu

teslimiyetin

Hiç dikkatinizi çektimi bilmem...

Yolsuzluk hem ileri hem geri ülkelerde dizboyudur. En büyük yolsuzluklar büyük, ileri ülkeler tarafından düzenlenir. Yolsuzluğun olmadığı söylenen bu ülkelerde hem ülke içinde, hem de onlar tarafından düzenlenmiş olduğundan ülke dışında yolsuzluk diz boyudur.

Bu ülkelerin bizzat kendi içinde yolsuzluk diz

Yolsuzluk = burjuvazi = emperyalizm formülü günümüzün ekonomik ve siyasi kanunlarından biridir!

boyudur. Seçimlerde de. Son Amerikan seçimleri sırasında nasıl oy satın alındığını, rakibin oylarını azaltmak için ne tür dalaveralar düzenlendiğini gördük. Büyük şirketlerin kendi istediklerini yaptırmak için siyasetçileri satın alma yolları ise bizim memlekettekinden çok daha çeşitlidir. Bir de tabii ki bu ülkeler dışarıda da çok aktif olduklarından el attıkları ülkelerde de yolsuzluğun temel kaynağıdır. Hem doğrudan, hem de borç verdikleri devletlerin devlet üzerinden düzenlediği yolsuzluklar üzerinden bunlar yolsuzluğu yayarlar. Geri ülkelerde yolsuzluğun temel kaynağı bunlardır. Bizim burjuvaların, asker-sivil bürokratların esas dayanak noktaları ve yolsuzlukların da esas maddi kaynakları ve ilham kaynakları bunlardır.

Onların ülke dışında düzenledikleri yolsuzluklar üzerinden Türkiye gibi ülkelerde pek çok yeni yetme-ve eski- burjuva-bürokrat tipler köşeyi dönerler.

Ama ne zaman bu geri ülkelerde yolsuzluk lafları ayyuka çıkmaya başlar, orada bu yolsuzluk üzerinden köşe dönenlerin ellerindeki paraların bir kısmını kaybetmeleri dönemi gelmiştir.

araçlarıdır. Başka bir şey değil.

Yolsuzluk dünya emperyalist sisteminin ruhudur. Yönetim tarzıdır.

Bu ülkelerde gerek siyasi, gerek ticari vb. alanlarda yolsuzluk olmadığına vb. propagandasını yapan solcular solcu değildiler. Bunlar emperyalizme teslim olmuş, burjuva kuyrukçusu, sınıf içindeki hainlerdir.

Yolsuzluk = burjuvazi = emperyalizm formülü günümüzün ekonomik ve siyasi kanunlarından biridir! Burjuvazinin, dolayısıyla emperyalizmin var olduğu tüm ülke ve şartlarda geçerli olan bir kanundur bu!

Yolsuzluğa karşı kampanya burjuvazinin, yani emperyalizmin devrilmesi kampanyasıdır. Yolsuzluğu yok etmeye başlamak için önce burjuvazi devrilmelidir. Sonra ve süreç içinde burjuva olan her şey yerle bir edilmelidir. Yok edilmelidir. Yolsuzluk işte o zaman tarihe karışacaktır. Proletaryanın önderliğinde, kompüterli ekonomik ve siyasi düzeni kurduğumuzda, komünizmi kurduğumuzda yok edilecektir!

Burjuva olan her şeyden nefret etmeyen, yolsuzluktan da nefret etmez. Yolsuzluklar üzerinden yozlaşır!

AMERİKA VE TERÖRİZM

(2. sayfadan)

Usame bin Ladin kimdir?

Usame bin Ladin Suudi kökenli bir milyarderdur. Onun Amerikan "emperyalizmine karşı savaşında" alternatifi nedir? O ve temsil ettiği "kökten dincilik" emperyalizmin alternatifi mi?

Olaydaki dinci gericiğin rolü görülmelidir. Bu rol görürken, olayı hristiyan-islam kapsamına sürüklemeye gayretleri şaşırtmaca çabasından başka birşey değildir. Bu, her iki taraf için de geçerlidir. Sermayenin dini yoktur. O, emeline ulaşmak için yerine göre hristiyan, yerine göre islam savunucusudur. Sermaye, örneğin Suudi Arabistan'da, petrol sözkonusu olduğu müddetçe müslümandır.



Copyright © 2001 Pittsburgh Post-Gazette

Besle Ladin'i, Uçursun Kulelerini

"Kendisi milyarder bir İslam köktencisi. ABD'nin eski bir müttefiki ve bir zamanlar onların koruduğu birisiydi. Bin Ladin'e bağlı savaşçılar, Rusların Afganistan'ı işgali sırasında CIA tarafından eğitilmekte ve finanse edilmekteydi. Sekiz yıl önce Dünya Ticaret Merkezi'ne yapılan arabalı bomba saldırısından sonra tutuklanan ve saldırı için suçlanan dört kişinin ABD tarafından eğitilen kişilerden oldukları ortaya çıktı. (FBI New York bölge müdürü olan Robert Fox bunu 1993'te yapılan bir TV programında açıklamıştı). Afrika'daki ABD elçiliklerine yapılan saldırıların ardından ABD, (Sudan'daki ilaç fabrikasıyla birlikte) Ladin'in Afganistan'da Khost köyü yakınlarındaki üssüne saldırıldığında, bunu son derece ustalıkla bir şekilde yapabilmis olmalarının nedeni, bunların CIA tarafından planlanmış ve tasarlanmış olmasıydı." (ABD'ndeki Terörist Saldırıları, Dünya Sosyalist Hareketi, 12 Eylül 2001)

Bu olay Amerika ölçeğinde bir "SUSURLUK"tur.

Gladio dünya çapında yarattığı gözü kara şer odaklarının hasatını bozuyor.

Bu şer odakları, bu gözü kara faşist odaklar "komünizm"e karşı savaşırken "terörist" değiller miydi?

Bu odaklar, insanlığı batağa sürükleyen uyuşturucu ticaretini, bizzat Gladio'nun gözetiminde yaparken "terörist" değiller miydi?

Bu odaklar, Türkiye'de, Sivas'ta onlarca aydın ve demokratı cayır cayır yakarken "terörist" değiller miydi?

Komünizme karşı besledikleri, kollayıp korudukları, silahlandırıp teröristleştirdikleri "kökten dinci" gericilikle işleri bitti artık. Sıra onları ortadan kaldırmaya geldi ama, bu o kadar kolay olmayacağına benzer.

Emperyalizm kendi yarattığı çirkefte debeleniyor.

Amerikan Emperyalizmi Neyin Peşinde?

Sovyetlerin dağıtılmasıyla gündeme getirilen Yeni Dünya Düzeni istendiği gibi oluşturulabilmiş değil. Özellikle ABD'nin tüm dünyaya dayatmaya çalıştığı "tek patron" konumu gün geçtikçe yara alıyor, ona karşı rakipleri gün geçtikçe mevzi kazanmaya başlıyor.

Tüm bunların ötesinde, bir bütün olarak emperyalist sistem zor günlerden geçiyor; Türkiye, Arjantin gibi geri ülkelere ek olarak bizzat AB ve ABD'de durgunluk sinyalleri gün geçtikçe farkedilir olmaya başlamıştır.

Uyuşturucu trafiği ve kara para aklamaları sermayenin tekelleri yararına merkezileştirilmesi büyük zorluklarla karşılaşmaktadır.

İşte bu koşullarda geldi Amerika'ya saldırılar.

Amerikan emperyalistleri, fırsat kolluyormuşçasına, bu fırsatı değerlendirmekte gecikmediler. Bunun bir savaş ilanı

olduğunu ilan ettiler hemen, şunu da eklemeyi unuttular tüm devletlere seslenerek: "Ya yanımızdasınız, ya da karşımızda..."

Amerika "terörizme karşı savaş" adıyla tüm üstteki olumsuzlukları kendi lehine dönüştürmek için adım atmıştır. İlk anda olayın şokuyla dünyanın kendilerine açık çek verdiğini sanan Amerikan emperyalistleri, gün geçtikçe işinin o kadar kolay olmayacağını anlamış olmalı.

Diyelim ki, Amerikan veya Anglo-Amerikan askeri güçleri üçüncü tarafların fazla bir muhalefeti olmadan Afganistan'a girdi, Usame bin Ladin'in kamplarını ele geçirdi ve hatta bizzat Ladin'i ele geçirdi. Zannediliyor mu ki, "tamam, intikamımızı aldık, çekiliyoruz." Bunu ancak Amerika'yı bilmeyenler, emperyalizmi anlamayanlar düşünebilir. Peki ama, Amerika Afganistan'a yerleşmeye kalkarsa Almanya, Fransa, Rusya ve hatta Çin'in tavrı ne olacak? "Hakkındır, istediğin kadar kalabilirsin" mi diyecekler?

Ya İnsanlık Emperyalizmi Yokedecek,

Ya da, Barbarlaşan Emperyalizm İnsanlığı...

Emperyalizm ömrünü tamamlamıştır. 1900'lerin başından beridir ömrünün faizlerini yemektedir. Artık bu faizler de tükenmiştir.

Emperyalist kar hırsı dünyamızda sömürülmemiş alan, talan edilmemiş mekan bırakmamıştır. Denizler kurutulmuş, nehirler zehirlenmiş, ormanlar yok edilmiş... Dünya kar uğruna yaşanmaz hale getirilmiştir.

Ülkelerin talan ve yok edilişi, kıtaların yok edilmesine dönüşmüştür. Afrika, nerdeyse bütün bir kıta, açlıkla boğuşur hale getirilmiş; Latin Amerika tüm doğal zenginliklerine rağmen yoksulluğa mahkum edilmiş; Tüm dünya barbarlaştırılmıştır.

İnsanlık çok önemli bir "çatal yol" ağzına gelmiş bulunuyor; yolun biri, zaten talan edilen dünyanın, 3-5 emperyalist tekeli sermayedar yararına daha da talan edilmesine; bu talanın sürdürülebilmesi için akla gelebilecek her türlü barbarlığın ve vahşetin mübah ve kaçınılmaz kılan bir yol.

Diğeri ise, bu eşitsiz, acımasız ve mantık dışı sistemin tüm bu özelliklerini ortadan kaldırmanın yolunun ekonominin temelinde yatan zıtlığın; üretimin toplumsal karakteri ile bölüşümün bireyselliği arasındaki zıtlığın ortadan kaldırılacağı ve dolayısıyla da, emperyalist ekonomi politigin tüm sonuçlarıyla birlikte tarihin çöplüğüne atılacağı bir yoldur.

Bu yol sosyalizmdir.

Kapitalist üretimin birincil ve en önemli ürünü olan proletaryaya, işçi sınıfı tarihi bir görevle karşı karşıyadır.

Ya insanlığı emperyalizmden, sömürü ve barbarlıktan kurtaracak, ya da, barbarlaşan emperyalizm insanlığı ortadan kaldıracak.

Başka bir yol yoktur.

Gancedli

Evren Maner

Emperyalizmin Ortadoğu bulmacası...

Son dönemlerde yaşananları teker teker durup anlatmak gereksiz diye düşünüyorum... Hemen hemen hepimiz, ABD'de olanları televizyon ekranlarından gördük...

Hemde hiçbir güvenlik kaygımız olamadan!

Fakat olayların ardından işler değişti...

Evdeki hesap çarşıya uymadı!

Tehlike bizi de sardı...

Okyanus ötesi ülkedeki olayların, Ortadoğu'ya yansması gecikmedi...

Ortadoğu, tarihi boyunca emperyalizmin ataklarına yıllarca maruz kaldı...

Duvarları yıkmakla övünenler, Ortadoğuda kardeş halkların arasına duvarlar koymakta gecikmediler...

Ortadoğuda, böl ve yönet politikasının işlemediği bir gün geçmedi...

Ve şimdi ise, ABD'nin CIA tarafından yarattığı, soğuk savaşın kalıntısı terör ABD'ye fırsat Verdi...

Bu Amerikan emperyalizmi için kaçırılmaz bir fırsattı...

Kriz yaklaşmakta, Globalizm, yani yeni pazarlar ele geçirme programı aksamaktaydı...

ABD, girmekte olduğu ülkelerde küresel tepkilerle karşılaşılıyor, küreselleşme karşısında yok olmamaya çalışan sermaye çevreleri, bu stratejiye karşı yeni direnme metodları uyguluyorlardı...

Patlak New York'ta Verdi...

Ardından Pentagon'u vurdu...

Kimin planladığı, nasıl planladığı önemli değil...

Kime yarayacağı, nasıl ve ne olacağı önemli!

ABD, kendisini dünyanın efendisi ilan edip, Afganistana ve diğer ülkelere savaş tehditleri savururken, asıl amacı, Ladin'i bulmak ve öldürmek midir?

Hiç ama hiç sanmıyorum...

ABD, kuşkusuz bu savaşla, dünyada tek güç olduğunu ve dünyanın tek söz sahibi olduğunu ispatlamaya çalışacaktır...

Bunun ABD'ye getirisi çok ağır olacaktır...

Çünkü dünyada tek başına olmadığını ona gösterecek birileri çıkacaktır...

Dünya kapitalizmi açısından değerlendirdiğimizde ise, sadece krizden bir adım daha uzaklaşma anlamına gelen savaşın bedelini her zamanki gibi işçiler, emekçiler ödeyecektir...

Bu koşullar içerisinde, biz devrimciler olarak ne yapmalıyız sorusuna kesin ve net bir cevap vermeliyiz...

İkisinin ortası yoktur...

Ya emperyalizminin yanında yer alır ve savaşlara katliamlara göz yumulur, ya da Kıbrıslı sol güçler bir cepheye birleşip, enternasyonal dayanışmaya girerek dünya emperyalizmi karşısında cephe alır!

Sorun gayet açık ve nettir...

Kıbrıs solu, ya emperyalizme göz yumup, kuyruklarını kısarak bir köşeye sinecek ve ardından kapitalizmin "demokrasisini", "İnsan Hakları" anlayışını alkışlayacak...

Ya da karşı cepheye emekçilerin yanında sömürüye ve savaşlara karşı mücadele edecektir...

Sorun gayet açık ve nettir!

SAVAŞ VE İNSANLIĞA KARŞI İŞLENMİŞ SUÇLAR

Hiçbir şey olduğu gibi durmaz. Herşey değişir. Taa ki ölünceye kadar. Yok oluncaya kadar.

Savaş insan toplumunun bir ürünüdür. İnsanlık hayvanlar aleminden ayrılmaya başladığı dönemde tabiyata karşı mücadelesinde çok zor şartlarda yaşarken, yaşam mücadelesi çok zor iken, kendi arasında komünal toplum türleri kurdu. Esas olarak kan bağlarına bağlı olarak kurulan bu toplumlarda bireyin varlığını sürdürmesi ile topluluğun varlığını sürdürmesi bir ve aynı şeylerdi. Tabiatla verilen can bedeli mücadelede karşılarına çıkan diğer toplumlar onlar açısından kendi yaşantı alanlarına el uzatan, dolayısı ile de kendi yaşam imkanlarını imkansız kılan toplumlardı. Savaş kaçınılmazdı. Savaş böylece ortaya çıktı.

Tabii ki süreç içinde, nasıl ki kuşlar gibi hayvanlarda bile başkalarından çalmak onlar için bir yaşam türü olabiliyorsa, insan toplumlarında da böylesi bir yaşam tarzı ortaya çıktı. Bazı toplumlar işi gücü savaşarak, başkalarından soyarak yaşamaya dönüştürdüler.

Birde üretim gelişip savaşlarda esir alınan insanların köleleştirilip üretimde kullanılması imkanını sununca savaş gemi azya aldı. Sırf diğer toplumları köle haline dönüştürmek için savaşlar başladı. O gün bu gündür insan teknolojisinin ilk ve en fazla geliştiği alan askeri teknoloji alanı olmuştur. Günümüz şartlarında özel mülkiyet ve bu mülkiyete sahip olma kavgası sürdükçe savaşlarda sürecektir.

Savaşlara son vermenin yolu özel mülkiyeti ortadan kaldırmaktan geçer. Modern komünal toplum tabiyatla kavgasında hayvanlardan ayrılma sürecindeki ilkel komünal toplumun konumunda olmayacak. O tabiyatla hükmeden, insanların yaşam mücadelesi için birbirleriyle rekabete ihtiyacı olmayan bir toplum olacak. Ve insan toplumunun tabiat karşısındaki zavallılığının ve daha sonra da özel mülkiyetin ürünü olan, insanların hayvanlar aleminden tam kopamamasının ürünü olan savaş yok olacak.

O günlere kadar ise savaş türlerinde ve savaş yapış tarzlarında sürekli değişiklikler olmuştur ve olacaktır.

En basitinden, köleliğin inkansız olduğu, alınan esirlerin yaşatılmasının da imkansız olduğu günlerde esirler öldürülürdü. Bunda da hiçbir kötülük yoktu. Savaşın taraflar yaşam kavgası veriyor. Esir alan insanlar kendilerini zar zor besliyor. Esir alınan kişiyi doyurmak imkansız. Yani esiri öldürmek hiç de bugün görüldüğü gibi kötü bir olay değil. Zorunlu, kaçınılmaz bir olay. Hatta esir alınan savaşçıya yapılmış bir iyilik.

Ama aynı dönemler muharebe sırasında en büyük kahramanlık rakibi öldürmek değil de rakibin suratına bir samar atmak olabiliyor.

Kapitalizm ve makina çağının savaşlarına kadar ilerlersek, savaşlarda ilk ortaya çıkan yeni özellik savaş aletlerinin de modern makina sanayisinin ürünü olması, tamamen bilim ve tekniğin ürünü olmasıdır. Savaş, insanı öldürme sanatı tamamen modern sanayiye bağımlı bir insan öldürme bilim ve tekniğine dönüşmüştür.

Bu dönüşümün en bariz sonucu sanayinin gelişmesine paralel olarak savaş aletlerinin yıkıcı ve dolayısı ile de öldürücü yeteneklerinin sürekli artmasıdır.

Bugün bu artış dünyanın ve tüm insanlığın yok olmakla tehdit edildiği nükleer/hidrojen bombaları ve ama sadece onlar değil, kimyasal ve biyolojik silahların da üretilmesine varmıştır. Silah teknolojisinde dünyanın ve tüm insanlığın yok edilmesi imkanı halı hazırda elde edildiği için, bu alanda yapılacak tüm yeni buluşlar rakibi daha önce yok etmeye yönelse pek bir anlam taşımamaktadır. Dünyayı ve tüm insanlığı yok etmenin daha iyi, çok daha güçlü yolları bulunsa bile sonuç açısından elde edilebilecek yetenek imkanı hiçbir şeyi değiştiremeyecektir. Dolayısı ile de bu alanda daha ileri gitmek ile olduğu yerde saymak bir ve eş anlamlıdır. Bu olduğu yerde sayış dünyayı ve tüm insanlığı yok etme yeteneğinin elde edilmiş olduğu noktadır.

Savaş imkanlarının yıkıcı gücündeki bu artışın yol açtığı ikinci bir sonuç ise savaş alanları ile sivil halk arasındaki sınırın ortadan kalkması olmuştur. Eski savaşlar ordular, deniz filoları arasında yapılırdı. Birinci dünya savaşı bu sınırı yok etti. Sanayi merkezi, silah yapımı alanı olan şehirler saldırı alanı haline geldi. Bu gelişme ikinci dünya savaşında tam güç kazandı. İkinci dünya savaşında orduların kendi aralarında savaşmaları bir

sınır yoktur. Tüm ülkeler savaş alanıdır. Asker olmayan vatandaşlarda savaşın içindedir. Tıpkı askerler gibi onlarında tepelerine bombalar yağmaktadır.

Burjuvazinin bu ürünleri karşısında herkes ayağa kalksın ve burjuvaziyi hararetle alkışlasın: Dünya tüm tarihi boyunca burjuvaziden büyük bir barbar sınıf görmemiştir vede görmeyecektir. Aferin size baylar ve bayanlar. Ne becerikli vede ne insancılınsınız?

Burjuvaların kendi aralarındaki mülkiyete el koyma kavgasını buğün vardıği nokta dünyayı ve tüm insanlığı tehdit etmektedir.

Varılan bu noktada işçiler ve komünistler açısından sorulması gereken bir soru yoktur. Biz biliyoruz ki burjuvazinin, onun askeri ve siyasi temsilci ve kurumlarının yenilgisi erişilmiş olan bu barbarıktan, bu yok olma ihtimalinden kurtulmanın tek yoludur.

Halbuki gelinen noktada burjuvazi, onun askeri ve siyasi temsilcileri açısından sorulması gereken bir soru vardır. Kendi aralarındaki mülkiyete el koyma kavgası tüm dünyayı ve tüm insanlığı tehdit ettiği oranda, yok olma tehdidi altında olanlar sadece işçiler ve komünistler değildir. Kendilerini, kendi varlıklarını da tehdit etmektedir. Burjuvazi olarak varlıkları, bunun yol açtığı kendi aralarındaki mülk kavgası sadece burjuvazi olarak varlıklarını değil, hepimizle birlikte onların da insan olarak varlıklarını da tehdit etmektedir. O halde onlar düşünmelidirler. Ya burjuva olarak varlıklarını koruyacaklar, ve giderek tüm insanlığı yok etme ihtimallerini gerçekliğe dönüştürüp kendileri de yok olacaklar, yada iktidarı işçilere ve komünistlere devredecekler. Bu işin orta yolu yoktur.

Seçmek ise kendi hakları ve bilecekleri iştir. Biz iyi biliyoruz onların şu anda ne yönde gelişmeyi seçtiklerini. Mülk kavgasına devam. Savaşa devam! Biz de burjuvaziyi devirme kavgamıza devam etmeliyiz.

Bu arada şu apoletli generallerin işin aslında bugünün savaşlarında pek o kadar da önemli olmadıkları böylece ortaya çıkar. Savaş artık sadece ve esas olarak muharebe alanlarında savaşılmıyor. Savaşın esas alanı sanayi ve tüm toplumdur. Bugünün esas generalleri mühendisler ve toplumu örgütleme ve birleştirme yeteneği olan kesimlerdir. Bugünün esas muharebe alanı sanayi ve tüm ülkedir, tüm vatandaşlardır. Savaşla ilgili tüm sorunlar sanayi ile, tüm toplumun örgütlenmesi ile bağıntılı olarak ele alınmak zorundadır. Bunu beceremiyenler yenilirler. Generallerin görevi tüm toplumla bağıntılı olarak, sanayi ile bağıntılı olarak silahlı güçleri örgütlemek ve yönetmektir. Soruna bu şekilde yaklaşmayan generaller yenilgi hazırlayan generallerdir. Vatan ve millet hainidirler. Sadece dış düşman tarafından değil, vatandaş ve millet tarafından da yenilgiye uğratılmaları kaçınılmazdır.

Modern silahlar ve dolayısıyla da modern silahlı güçler bugün sadece bazı emperyalist "büyük" gücün elinde mevcuttur. Onların tekelindedir. Bu konuda en büyük ABD ve Sovyetlerden arta kalanlarla beslenmeye çalışan Rusya'dır. Onlardan sonra İngiltere ve Fransa, (nükleer silahlı ve füzelii) onlardan sonra Almanya, Japonya, İtalya gelir. Tabii ki hiç kimse Çini ve Hindistanı (nükleer silahlı ve füzelii) hafife almamalıdır. Daha sonra da küçük ülkeler arasındaki farklılıklar. İsrailin silahlı güçleri moderndir. Nükleer/kimyasal ve biyolojik silahları vardır. Pakistan ve Kuzey Kore'nin de nükleer silahları ve füzeleri vardır. Güney Afrika siyah ırkların eline geçmeden önce onların da nükleer silahları vardı. Beyaz ırkçılar iktidarı siyahlara vermeden önce onları yok ettiler. Kimyasal ve biyolojik silahlar ise yoksul adamın nükleer silahları olarak bilinirler. Bizde yok diye edilen tüm yeminlere rağmen yukarıda saydığımız tüm ülkelerde bu arada Irak, İran ve büyük ihtimalle Suriye'de de bu silahlardan var. Bu son üçüncüsünün elinde orta menzilli füzeler de var. Bu arada NATO'nun parçası olarak Kanada, Anglo-Sakson dünyanın parçası olarak Avusturalya-Yeni Zelanda gibi ülkelerdeki üsler ve silahlara değinmedik. Bu arada Yeni Dünya Düzeni barış imkanını artırırken silahlandırılmalarını artıran Türkiye, Orta-Doğu, Uzak-Doğu ülkelerine ve hatta Latin Amerika ülkelerine değinmedik. Sovyetlerden kalan silah ve füzelerini Rusya'ya devrettiğini bildiren Ukrayna-Kazakistan gibi ülkelere de değinmedik.

Bir olgu barizdir. En modern silahlı güçlere sahip

olanlarından tutunuz, çok geri, pek çoğu kendi bağımsız sanayisine bile sahip olmayan ülkelerde dahil olmak üzere pek çok ülkede nükleer silahlar, kimyasal ve biyolojik silahlar yığılmıştır. Patlamaya hazır olan sadece sosyal patlama unsurları değildir. Burjuvalar arası çıkar kavgası, mal mülk kavgasında patlamaya hazır beklemektedir. Nasılkı orada burada sosyal patlamalar olmaktadır, orada burada burjuvalar arası savaşlar da olmaktadır. Tüm bunlar daha büyük sosyal patlamaların, yani devrimlerin, ve burjuvalar arası büyük savaşların habercisidir.

Burjuvalar arası mülk kavgası sürdükçe burjuvalar arası savaşlar da sürecektir. Ve bunlar arasındaki her bir savaş, dahası bunların savaş propagandaları bile insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur.

Savaşa karşı mücadele sürekli ve işçiler tarafından sürdürülmesi gereken bir mücadeledir. Hedefi de burjuvaziyi, emperyalist dünya sistemini ayakta tutan her bir hareketi yenilgiye uğratmak olmalıdır. Bu amaca ulaşmamıza yardımcı olmayan her bir savaş karşıtı çalışma, emperyalizmi ayakta tutmaya hizmet eden her bir savaş karşıtı çalışma insanlık düşmanı suç işleyenlerle işbirliği halindedir.

İNSANLIK GÖREVİ

Nazlı Şahin

11.Eylül.2001'de Dünya Ticaret Örgütü (İkiz kuleler) ve Pentagon'a yapılan saldırıyı bahane ederek dünyayı savaş krizine sürükleyen ABD, Nato üyelerini alarma geçirdi. AB üyelerinden de tam destek alan ABD Asya ülkelerine saldırıyı planlıyor. Kendisine yapılan saldırının sorumlusu olarak gördüğü ve Afganistan'da saklandığı söylenen dini lider Osama Bin Laden adlı teröristi yok etmek amacıyla ve dünyada terörizme karşı savaş çıktırkanlığı yapan ABD'nin yakın tarihi incelendiğinde en büyük teröristin kendisi olduğu görülecektir.

Sınırsız ve azgınca bir saldırganlıkla Asya halklarını tehdit eden ABD emperyalizmi Nato Devletlerini ve AB üyelerini de arkasına alarak ölüm yağdırmaya hazırlanıyor.

Onbinlerce masum insanı tehdit eden saldırıların olası ilk hedefleri ABD'nin başı bozuk devletler diye saydığı Afganistan, Irak, İran, Libya, Sudan ama aynı zamanda Küba ve K.Kore'yi de hizaya getirme çabalarını hızlandıracaktır.

ABD ve Türkiye egemenleri, yıllardır bekledikleri fırsatı ele geçirmiş gibi savaşa doğru tereddüt etmeden ilerliyorlar. Günden güne yaptıkları açıklamalarla, savaşı haklı göstermeye çalışıyorlar. Ülkemize egemenleri de bu savaş çıktırkanlığına tam destek vererek ABD ve İngiliz üslerini emperyalistlerin kullanımına açıyor.

Dünyada haddinden fazla adaletsizlik ve terör var, bunların başta gelenide ABD emperyalizmidir. ABD emperyalizmine ve yandaşlarına karşı mücadelenin yolu bellidir.

ABD'ye ve onun destek vererek savaş çıktırkanlığı yapan müttefiklerine karşı çıkmak savaşın tehlikelerini bilen hele de emperyalist savaşların halklara ölüm, açlık ve yoksulluktan başka hiç bir şey getirmeyeceğini bilen bütün insanların insanlık görevidir. Çocuklarımızı daha barışçıl ve daha yaşanabilir bir dünya bırakmak için savaşa karşı çıkmak insanlık görevimizdir.

İşçi sınıfı ve emekçi halklar için başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizme karşı mücadeleyi sağlam temellerde güçlendirmek ve halkların zaferini garantileyeceği bir hatta doğru geliştirmek zorunludur.

Savaşa karşı çıkmak ve halkların bağımsız, özgür yaşayabileceği sistem için sosyalizm için mücadele etmek insanlık görevidir.

Kıbrıs'ta
 Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kkct.net

web: www.st-cyprus.co.uk